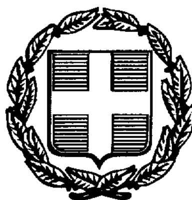

0100250041196002

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ Αρ. Φύλλου 250

4 Νοεμβρίου 1996

ΠΡΟΕΔΡΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 379

Κανονισμός πυροσβεστικών μέσων των πλοίων.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις των άρθρων 2 παράγραφος 1, 32 παράγραφος 2 και 36 παράγραφος 2 του ν.δ. 187/1973 «Περί Κώδικος Δημοσίου Ναυτικού Δικαίου» (Α 261).

2. Τις διατάξεις του αρθρου 36 του π.δ.259/1988 «Οργανισμός Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας» (Α 117).

3. Τις διατάξεις του άρθρου 29Α του ν. 1558/1985 «Κυβέρνηση και Κυβερνητικά όργανα» (Α 137) όπως αυτό έχει προστεθεί με το άρθρο 27 του ν. 2081/1992 (Α 154).

4. Το γεγονός ότι από τις διατάξεις του παρόντος Προεδρικού Διατάγματος δεν προκαλείται δαπάνη σε βάρος του κρατικού προϋπολογισμού.

5. Τις 310/21-6-94 και 325/10-4-96 γνωμοδοτήσεις του Συμβουλίου Εμπορικού Ναυτικού,

6. Την 321/1996 γνωμοδότηση του Συμβουλίου της Επικρατείας, μετά από πρόταση του Υπουργού Εμπορικής Ναυτιλίας, αποφασίζουμε:

Άρθρο Πρώτο

Τίθεται σε εφαρμογή ο Κανονισμός πυροσβεστικών μέσων των πλοίων, ο οποίος έχει ως εξής:

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

ΠΥΡΟΣΒΕΣΤΙΚΩΝ ΜΕΣΩΝ ΤΩΝ ΠΛΟΙΩΝ

ΜΕΡΟΣ Ι

ΓΕΝΙΚΑ

Άρθρο 1

Ορισμοί

Κατά τον παρόντα Κανονισμό νοείται:

Ο Υπουργός : Ο Υπουργός Εμπορικής Ναυτιλίας.

Η ΔΕΕΠ: Η Διεύθυνση Ελέγχου Εμπορικών Πλοίων.

Το Πλοίο: Κάθε σκάφος προορισμένο να μετακινείται στο νερό, για μεταφορά προσώπων ή πραγμάτων, ρυμούλκηση, επιθαλάσσια αρωγή, αλιεία, αναψυχή, επιστημονικές έρευνες ή άλλο σκοπό.

Το Επιβατηγό πλοίο: Κάθε πλοίο που μεταφέρει περισσότερους από 12 επιβάτες.

Το Φορτηγό πλοίο: Κάθε πλοίο που δεν είναι επιβατηγό.

Το Τουριστικό πλοίο: Κάθε πλοίο που απασχολείται στην εκτέλεση κυκλικών πλόων θαλάσσιας περιήγησης και αναψυχής, μεταφορικής ικανότητας μέχρι 25 επιβατών.

Το δυναμικά υποστηριζόμενο πλοίο: Το σκάφος το οποίο κινείται επάνω, ή υπεράνω του ύδατος και το οποίο έχει χαρακτηριστικά διάφορα απ'αυτά των συμβατικών πλοίων, στα οποία εφαρμόζονται οι Διεθνείς Συμβάσεις που ισχύουν, ειδικότερα η Διεθνής Σύμβαση «περί ασφαλείας της ανθρωπίνης ζωής εν θαλάσση» και η Διεθνής Σύμβαση «περί γραμμών φορτώσεως», ώστε να απαιτείται η λήψη εναλλακτικών μέτρων προς επίτευξη ισοδυνάμων επιπέδων ασφαλείας.

Με την επιφύλαξη της ανωτέρω γενικής έννοιας, μπορεί να θεωρηθεί ως δυναμικά υποστηριζόμενο σκάφος, το σκάφος το οποίο συγκεντρώνει τουλάχιστο ένα από τα ακόλουθα χαρακτηριστικά:

(1) Το βάρος του ή σημαντικό τμήμα αυτού, εξουδετερώνεται με την επίδραση αντιρρόπων μη υδροστατικών δυνάμεων που αναπτύσσονται κάτω από ορισμένες συνθήκες λειτουργίας.

(2) Το σκάφος είναι ικανό να λειτουργεί σε τέτοιες ταχύτητες ώστε ο λόγος V/v(g'L) να είναι ίσος ή μεγαλύτερος του 0,9 όπου: V= η μέγιστη ταχύτητα L= το μήκος στην ίσαλο και g= η οφειλόμενη στη βαρύτητα επιτάχυνση.

Τα ανωτέρω στοιχεία εκφράζονται σε μονάδες του αυτού συστήματος.

Το Δεξαμενόπλοιο: Φορτηγό πλοίο κατασκευασμένο ή διασκευασμένο για τη μεταφορά χύμα υγρών φορτίων εύφλεκτης φύσης κυρίως.

Το Αλιευτικό πλοίο: Πλοίο που χρησιμοποιείται για την αλιεία, κατεργασία ή μεταφορά αλιευμάτων.

Το Χημικό Δεξαμενόπλοιο: Το δεξαμενόπλοιο που κατασκευάσθηκε (ή προσαρμόστηκε) και χρησιμοποιείται για τη μεταφορά χύμα οποιουδήποτε υγρού προϊόντος εύφλεκτης φύσης που είναι καταχωριμένο είτε:

(α) στο κεφάλαιο 17 του Διεθνή Κώδικα για την Κατασκευή και Εξοπλισμό των πλοίων που Μεταφέρουν Επικίνδυνα Χημικά Χύμα που υιοθετήθηκε από την Επιτροπή Ναυτικής Ασφαλείας με την απόφαση MSC.4(48), ο οποίος στο εξής θα αναφέρεται ως «ο Διεθνής Κώδικας Χημικών Χύμα», όπως μπορεί να τροποποιηθεί από το Διεθνή Ναυτιλιακό Οργανισμό (ΙΜΟ), είτε

(β) στο κεφάλαιο VI του Κώδικα για την Κατασκευή και

τον Εξοπλισμό των Πλοίων που μεταφέρουν Επικίνδυνα Χημικά Χύμα που υιοθετήθηκε από τη Συνέλευση του Διεθνούς Ναυτιλιακού Οργανισμού με την απόφαση Α 212 (VII) ο οποίος στο εξής θα αναφέρεται ως «ο Κώδικας Χημικών Χύμα» όπως τροποποιήθηκε ή μπορεί να τροποποιηθεί από το Διεθνή Ναυτιλιακό Οργανισμό (ΙΜΟ).

Το Υγραεριοφόρο πλοίο: Το δεξαμενόπλοιο που κατασκευάσθηκε (ή προσαρμόσθηκε) και χρησιμοποιείται για τη μεταφορά χύμα οποιουδήποτε υγροποιημένου αερίου ή άλλων προϊόντων εύφλεκτης φύσης καταχωριμένων είτε:

(α) στο κεφάλαιο 19 του Διεθνή Κώδικα για την Κατασκευή και τον Εξοπλισμό των Πλοίων που Μεταφέρουν Υγροποιημένα Αέρια Χύμα που υιοθετήθηκε από την Επιτροπή Ναυτιλιακής Ασφάλειας με την απόφαση MSC.5(48) ο οποίος στο εξής θα αναφέρεται ως «ο Διεθνής Κώδικας Υγραεριοφόρων» όπως μπορεί να τροποποιηθεί από το Διεθνή Ναυτιλιακό Οργανισμό, είτε

(β) στο κεφάλαιο ΧΙΧ του Κώδικα για την Κατασκευή και τον Εξοπλισμό των Πλοίων που Μεταφέρουν Υγροποιημένα Αέρια Χύμα, που υιοθετήθηκε από τη Συνέλευση του Διεθνούς Ναυτιλιακού Οργανισμού με την απόφαση Α. 328 (ΙΧ), ο οποίος στο εξής θα αναφέρεται ως «ο Κώδικας Υγραεριοφόρων» όπως τροποποιήθηκε ή μπορεί να τροποποιηθεί από το Διεθνή Ναυτιλιακό Οργανισμό.

Το πλοίο συνδυασμένων μεταφορών-: Το δεξαμενόπλοιο που προορίζεται για τη μεταφορά πετρελαίου ή εναλλακτικά - στερεών χύμα φορτίων.

Ο Πλοίαρχος: Αυτός που ασκεί τη διακυβέρνηση του πλοίου.

Το πλήρωμα: Το σύνολο των προσώπων που είναι ναυτολογημένα στο πλοίο, ή απασχολούνται με οποιαδήποτε ιδιότητα στο πλοίο για τις ανάγκες του, εκτός από τον Πλοίαρχο.

Ο επιβάτης: Κάθε πρόσωπο που επιβαίνει στο πλοίο, εκτός από τον Πλοίαρχο, το πλήρωμα και τα παιδιά που είναι ηλικίας κάτω του ενός (1) έτους.

Το μήκος του πλοίου: Το ολικό μήκος του πλοίου.

Οι χώροι ενδιαίτησης: Οι χώροι που χρησιμοποιούνται ως κοινόχρηστοι χώροι, διάδρομοι, χώροι υγιεινής, θαλαμίσκοι, γραφεία, νοσοκομεία, κινηματογράφοι, χώροι παιγνιδιών και ασχολιών, κουρεία, κυλικεία, που δεν περιέχουν συσκευές μαγειρικής καθώς και οι παρόμοιοι χώροι.

Οι κοινόχρηστοι χώροι: Τα τμήματα των χώρων ενδιαίτησης που χρησιμοποιούνται ως προθάλαμοι, τραπεζαρίες, χώροι παραμονής (σαλόνια) και παρόμοιοι μόνιμα περίκλειστοι χώροι.

Οι χώροι υπηρεσίας: Οι χώροι που χρησιμοποιούνται ως μαγειρεία, κυλικεία που περιέχουν συσκευές μαγειρικής, ερμάρια, χώροι ταχυδρομείου και αξιών, αποθήκες, εργαστήρια εκτός από εκείνα που αποτελούν μέρος του χώρου μηχανών, και παρόμοιοι χώροι και οχετοί προς τέτοιους χώρους.

Οι χώροι φορτίου: Οι χώροι που χρησιμοποιούνται για φορτία, περιλαμβανομένων των πετρελαιοδεξαμενών φορτίου και οι οχετοί προς τέτοιους χώρους εκτός από τους χώρους οχημάτων των επιβατηγών οχηματαγωγών πλοίων.

Οι χώροι μηχανών: Οι χώροι που περιέχουν μηχανές πρόωσης λέβητες, μονάδες καυσίμου πετρελαίου, μηχανές ατμού και εσωτερικής καύσης, γεννήτριες και μεγάλες ηλεκτρικές μηχανές, σταθμούς παραλαβής πετρελαίου, ψυκτικά μηχανήματα, σταθερωτήρες, μηχανήματα αερισμού και κλιματισμού και παρόμοιοι χώροι και οχετοί προς τέτοιους χώρους.

Η μονάδα καυσίμου πετρελαίου: Ο εξοπλισμός που χρησιμοποιείται για την προπαρασκευή καυσίμου πετρελαίου, για τη διοχέτευσή του σε πετρελαιολέβητα ή ο εξοπλισμός που χρησιμοποιείται για την προπαρασκευή πετρελαίου, που έχει θερμανθεί για τη διοχέτευσή του σε μηχανή εσωτερικής καύσης και περιλαμβάνει οποιαδήποτε αντλία κατάθλιψης πετρελαίου, φίλτρα και θερμαντήρες για πετρέλαιο σε πίεση μεγαλύτερη από 0,18 N/MM^2.

Οι σταθμοί ελέγχου: Οι χώροι στους οποίους ευρίσκονται οι ραδιοτηλεγραφικές συσκευές του πλοίου, ή τα κύρια όργανα ναυσιπλοΐας, ή η πηγή ενέργειας ανάγκης, ή όπου είναι συγκεντρωμένες οι συσκευές καταγραφής ή ελέγχου πυρκαϊάς.

Το νεκρό βάρος: Η διαφορά μεταξύ του εκτοπίσματος του πλοίου εμφόρτου μέχρι της γραμμής φόρτωσης θέρους και του βάρους του πλοίου σε μετρικούς τόννους.

Ο διεθνής πλους: Ο πλους από Ελληνικό λιμάνι σε λιμάνι του εξωτερικού και αντίστροφα καθώς και ο πλους μεταξύ λιμανιών του εξωτερικού που δεν βρίσκονται στην ίδια χώρα.

Ο πλους εσωτερικού: Ο πλους μεταξύ Ελληνικών λιμανιών καθώς και ο πλους μεταξύ λιμανιών του εξωτερικού που ευρίσκονται στην ίδια χώρα.

Ο πλους μεγάλης ακτοπλοΐας: Ο πλους εσωτερικού που δεν είναι μικρής διάρκειας. Στην κατηγορία αυτή περιλαμβάνονται ενδεικτικά οι πλόες από Πειραιά για Κέρκυρα, Βόρεια Ελλάδα, Χίο, Μυτιλήνη, Κρήτη, Δωδεκάνησα κλπ.

Ο πλους μικρής ακτοπλοΐας: Ο μικρής διάρκειας πλους εσωτερικού μέσα σε σχετικά προστατευμένες θαλάσσιες περιοχές κατά τον οποίο το πλοίο δεν απομακρύνεται περισσότερο από είκοσι (20) ναυτικά μίλια από την πλησιέστερη ακτή. Στην κατηγορία αυτή περιλαμβάνονται ενδεικτικά οι πλόες από Πειραιά για Κυκλάδες, Βόρειες Σποράδες, Ζάκυνθο, Κεφαλληνία, λιμάνια Ακαρνανίας και Αμβρακικού που προεκτείνονται και μέχρι Κέρκυρας ή Πελοπονήσσου ανατολικά του Ταίναρου.

Ο πλους περιορισμένης έκτασης: Ο πλους εσωτερικού μέσα στον ίδιο ή σε συνεχόμενους κόλπους ή προστατευμένες περιοχές. Στην κατηγορία αυτή περιλαμβάνονται ενδεικτικά οι πλόες από Πειραιά για λιμάνια Σαρωνικού και Αργολικού, από λιμάνι του Ν. ή Β. Ευβοϊκού για λιμάνια Ν. ή Β. Ευβοϊκού μέχρι Βόλο, από λιμάνια Κορινθιακού μέχρι Πάτρα.

Ο τοπικός πλους: Ο πλους εσωτερικού μικρών συνήθως μηχανοκίνητων σκαφών μεταξύ λιμανιών ή όρμων που απέχουν μεταξύ τους λιγότερο από 6 ναυτικά μίλια, για εξυπηρέτηση συγκοινωνιακών αναγκών.

Αρθρο 2

Κατάταξη πλοίων σε κατηγορίες

Για την εφαρμογή του Κανονισμού αυτού τα πλοία στα οποία αυτός εφαρμόζεται, κατατάσσονται στις ακόλουθες κατηγορίες:

Κατηγορία ΙΑ: Επιβατηγά πλοία:

(α) Διεθνών πλόων

(β) Πλόων μεγάλης ακτοπλοΐας και

(γ) Πλόων μικρής ακτοπλοΐας άνω των 500 ΚΟΧ. των οποίων η τρόπιδα τοποθετήθηκε ή βρίσκονταν σε παρόμοιο στάδιο κατασκευής την, ή μετά την 1-9-1984, ή προήλθαν από μετασκευή φορτηγών πλοίων που άρχισε μετά την ημερομηνία αυτή.

Κατηγορία ΙΒ: Επιβατηγά πλοία:

(α) Διεθνών πλόων

(β) Πλόων μεγάλης ακτοπλοΐας και

(γ) Πλόων μικρής ακτοπλοΐας άνω των 500 ΚΟΧ. των οποίων η τρόπιδα τοποθετήθηκε ή βρίσκονταν σε παρόμοιο στάδιο κατασκευής την, ή μετά την 25-5-1980, αλλά

πριν από την 1-9-84, ή προήλθαν από μετασκευή φορτηγών που άρχισε την, ή μετά την 25-5 1980, αλλά πριν από την 1-9-1984.

Κατηγορία ΙΓ: Ολα τα επιβατηγά πλοία διεθνών πλόων που δεν ανήκουν στις κατηγορίες ΙΑ και ΙΒ.

Κατηγορία ΙΙ: Επιβατηγά πλοία που εκτελούν πλόες μεγάλης ακτοπλοΐας και δεν ανήκουν στις κατηγορίες ΙΑ και ΙΒ.

Κατηγορία ΙΙΙ: Επιβατηγά πλοία που εκτελούν πλόες μικρής ακτοπλοΐας και δεν ανήκουν στις κατηγορίες ΙΑ και ΙΒ.

Κατηγορία ΙV: Επιβατηγά πλοία που εκτελούν πλόες περιορισμένης έκτασης ή τοπικούς.

Κατηγορία V: Τουριστικά πλοία.

Κατηγορία VI: Δυναμικά υποστηριζόμενα πλοία.

Πλοία κατηγορίας VIIA: Φορτηγά πλοία διεθνών πλόων ολικής χωρητικότητας 500 κόρων και άνω των οποίων η τρόπιδα τοποθετήθηκε, ή τα οποία βρίσκονταν σε παρόμοιο στάδιο κατασκευής πριν από την 1-9-1984.

Πλοία κατηγορίας VIIB: Φορτηγά πλοία διεθνών πλόων ολικής χωρητικότητας 500 κόρων και άνω των οποίων η τρόπιδα τοποθετήθηκε, ή τα οποία βρίσκονταν σε παρόμοιο στάδιο κατασκευής την, ή μετά την 1-9-1984.

Πλοία κατηγορίας VIIΓ: Φορτηγά πλοία διεθνών πλόων ολικής χωρητικότητας κάτω των 500 κόρων.

Πλοία κατηγορίας VIII: Φορτηγά πλοία που εκτελούν πλόες εσωτερικού.

Κατηγορία ΙΧ Α: Δεξαμενόπλοια διεθνών πλόων ολικής χωρητικότητας 500 κόρων και άνω των οποίων η τρόπιδα τοποθετήθηκε,ή τα οποία βρίσκονταν σε παρεμφερές στάδιο κατασκευής πριν από την 1-9-1984.

Κατηγορία ΙΧ Β: Δεξαμενόπλοια διεθνών πλόων ολικής χωρητικότητας 500 κόρων και άνω των οποίων η τρόπιδα τοποθετήθηκε,ή τα οποία βρίσκονταν σε παρεμφερές στάδιο κατασκευής την ή μετά την 1-9-1984.

Κατηγορία ΙΧ Γ: Δεξαμενόπλοια διεθνών πλόων ολικής χωρητικότητας κάτω των 500 κόρων.

Κατηγορία Χ: Δεξαμενόπλοια που εκτελούν πλόες εσωτερικού.

Κατηγορία ΧΙ: Ρυμουλκά και ναυαγοσωστικά πλοία.

Κατηγορία ΧΙΙ: Αλιευτικά πλοία.

Κατηγορία ΧΙΙΙ: Υγραεριοφόρα πλοία.

Κατηγορία ΧΙV: Χημικά Δεξαμενόπλοια.

Άρθρο 3
Εφαρμογή

1. Με την επιφύλαξη των διατάξεων της παρ.3 του άρθρου αυτού ο παρών Κανονισμός εφαρμόζεται σε όλα τα με Ελληνική σημαία πλοία ολικού μήκους άνω των έξη μέτρων ή ολικής χωρητικότητας άνω των πέντε κόρων.

2. Αρμόδιες Αρχές για τον έλεγχο της εφαρμογής του παρόντος Κανονισμού είναι η Δ.Ε.Ε.Π, οι Ελληνικές Λιμενικές Αρχές ημεδαπής και αλλοδαπής.

3. Στα πλοία που υπόκεινται στις διατάξεις ειδικών Κανονισμών οι οποίοι καλύπτουν μερικά ή ολικά τον τομέα των πυροσβεστικών μέσων εφαρμόζονται ολικά ή μερικά οι αντίστοιχες διατάξεις των Κανονισμών εκείνων.

4. Στα πλοία που εκτελούν πλόες μεταξύ λιμανιών του εξωτερικού τα οποία ανήκουν στην εδαφική αρμοδιότητα της ίδιας χώρας, οι διατάξεις του παρόντος Κανονισμού εφαρμόζονται ανεξάρτητα από τυχόν πρόσθετες απαιτήσεις που επιβάλλονται από τη νομοθεσία της χώρας εκείνης.

Άρθρο 4
Ισοδύναμα

1. Οπου ο Κανονισμός αυτός απαιτεί συγκεκριμένο εξάρτημα, υλικό, όργανο, μέσο, συσκευή ή ανάλογος τύπος αυτών να εγκαθίσταται ή να φέρεται σε πλοίο, ή ειδική διάταξη να ακολουθείται ή μέτρο να λαμβάνεται, μπορεί να επιτραπεί με απόφαση της ΔΕΕΠ όπως αντί αυτών εγκαθίσταται ή φέρεται κάθε άλλο εξάρτημα, υλικό όργανο, μέσο, συσκευή ή ανάλογος τύπος αυτών ή ακολουθείται άλλος τρόπος διάταξης ή λαμβάνεται άλλο μέτρο, εφόσον η ΔΕΕΠ πεισθεί με κατάλληλη δοκιμή ή με άλλο τρόπο ότι το άλλο εξάρτημα, υλικό, όργανο, μέσο, συσκευή ή ο ανάλογος τύπος αυτών ή ο άλλος τρόπος διάταξης ή το άλλο μέτρο είναι τουλάχιστον της αυτής απόδοσης με αυτήν που απαιτείται από τον Κανονισμό.

2. Ειδικά για εξοπλισμό, υλικά, διατάξεις ή συσκευές που κατασκευάζονται ή και κυκλοφορούν νόμιμα σε κράτη μέλη του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου (ΕΟΧ) η Διεύθυνση Ελέγχου Εμπορικών Πλοίων μπορεί να επιτρέψει τη χρήση τους για τους σκοπούς του παρόντος Κανονισμού εφόσον αυτά συνοδεύονται από πιστοποιητικά δοκιμών ελέγχου και αναλύσεων που πραγματοποιήθηκαν σε κράτη μέλη του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου (ΕΟΧ) από τα οποία να προκύπτει ότι ο ανωτέρω εξοπλισμός, υλικά, διατάξεις και συσκευές εγγυώνται το ίδιο επίπεδο προστασίας και ανταποκρίνονται με κατάλληλο και ικανοποιητικό τρόπο στις απαιτήσεις του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 5
Εξαιρέσεις

Αν λόγω εξαιρετικών περιστάσεων, πλοίο που δεν εκτελεί κανονικά πλόες μιάς κατηγορίας διατεθεί να εκτελέσει μεμονωμένο πλου για τον οποίο προβλέπονται αυξημένες απαιτήσεις μπορεί να απαλλαγεί από τη Δ.Ε.Ε.Π από την υποχρέωση συμμόρφωσης προς ορισμένες διατάξεις του παρόντος Κανονισμού υπό την προϋπόθεση ότι συμμορφώνεται με τις διατάξεις ασφαλείας, οι οποίες κατά την κρίση της Δ.Ε.Ε.Π είναι απαραίτητες για την εκτέλεση του συγκεκριμένου πλού.

Άρθρο 6
Ετοιμότητα του εξοπλισμού καταπολέμησης πυρκαϊάς και διατήρηση της κατάστασής του μετά την επιθεώρηση

1. Ο εξοπλισμός καταπολέμησης πυρκαϊάς που φέρεται στο πλοίο κατ'εφαρμογή του παρόντος Κανονισμού, πρέπει να διατηρείται σε καλή κατάσταση και να είναι άμεσα διαθέσιμος σε περίπτωση ανάγκης. Ολος ο κινητός εξοπλισμός πρέπει να τοποθετείται σε θέσεις, ώστε να είναι εύκολα προσιτός.

Ιδιαίτερα, ένας από τους φορητούς πυροσβεστήρες, πρέπει να τοποθετείται κοντά στην είσοδο του χώρου για τον οποίο προορίζεται.

2. Η απαίτηση της προηγούμενης παραγράφου ισχύει και για τον εξοπλισμό καταπολέμησης πυρκαϊάς που βρίσκεται στο πλοίο επιπλέον αυτού που προβλέπεται από τον παρόντα Κανονισμό.

3. Μετά την ολοκλήρωση της επιθεώρησης από την αρμόδια Αρχή ή τους εξουσιοδοτημένους Οργανισμούς δεν επιτρέπεται για οποιαδήποτε αιτία μεταβολή στον εξοπλισμό που επιθεωρήθηκε χωρίς την έγκριση της Δ.Ε.Ε.Π ή του εξουσιοδοτημένου Οργανισμού.

Άρθρο 7
Κυρώσεις

Στους παραβάτες του Κανονισμού αυτού, ανεξάρτητα από κάθε άλλη ποινική ή πειθαρχική ευθύνη επιβάλλονται οι κυρώσεις του άρθρου 45 του ν.δ. 187/1973 (Α 261).

ΜΕΡΟΣ ΙΙ

ΕΠΙΒΑΤΗΓΑ ΠΛΟΙΑ

Πλοία κατηγορίας ΙΓ

Άρθρο 8

Περιπολίες και συστήματα αναγγελίας και ελέγχου πυρκαϊάς

1. Κάθε πλοίο κατηγορίας ΙΓ πρέπει να διατηρεί κατάλληλη και ικανοποιητική υπηρεσία περιπολίας, ώστε να μπορεί να ελέγχεται αμέσως κάθε εκδήλωση πυρκαϊάς.

2. Τα πλοία που ανήκουν στην κατηγορία αυτή πρέπει να είναι εφοδιασμένα με κατάλληλο ωρολόγιο για σταθμούς περιπολίας.

3. Οι σταθμοί περιπολίας πρέπει να είναι εγκατεστημένοι έτσι ώστε κατά τη διάρκεια κάθε ολοκληρωμένης περιπολίας να ελέγχονται όλοι οι χώροι του πλοίου.

4. Για τις περιπολίες απαιτείται να τηρούνται τα ακόλουθα:

(α) Περιπολίες πρέπει να εκτελούνται από την 18.00 ώρα μέχρι την 08.00 ώρα της επόμενης ημέρας. Στους χώρους οχημάτων των Ε/Γ-Ο/Γ πλοίων οι περιπολίες πρέπει να εκτελούνται καθ'όλη τη διάρκεια του ταξιδίου.

(β) Κάθε μία ώρα εκτελείται μία ολοκληρωμένη περιπολία που διέρχεται από όλους τους σταθμούς περιπολίας.

(γ) Σε ειδικές περιπτώσεις η ΔΕΕΠ μπορεί να απαιτήσει περιπολίες και πέραν της 08.00 ώρας καθώς και σε βραχύτερα της μίας ώρας χρονικά διαστήματα.

(δ) Το αποτέλεσμα της περιπολίας γνωστοποιείται στον Αξιωματικό Φυλακής, και τα σχετικά δελτία φυλάσσονται στο πλοίο για έλεγχο.

(ε) Το μέλος του πληρώματος που εκτελεί την περιπολία πρέπει απαραίτητα να διέρχεται από όλους τους σταθμούς περιπολίας και να καταγράφει την αντίστοιχη ένδειξη στο ωρολόγιο περιπολίας.

(στ) Το ωρολόγιο περιπολίας, οι σταθμοί περιπολίας και όλα τα εξαρτήματά τους πρέπει να είναι κατασκευασμένα και τοποθετημένα κατά τέτοιο τρόπο, ώστε να είναι εξασφαλισμένα από ενδεχόμενη παραβίαση και να γίνεται φανερή κάθε προσπάθεια αλλοίωσης των ενδείξεων του ωρολογίου.

5. Σε όλους τους χώρους επιβατών και πληρώματος πρέπει να υπάρχουν χειροκίνητοι αναγγελτήρες πυρκαϊάς, ώστε να είναι δυνατή η άμεση αναγγελία αυτής στη γέφυρα ή στο σταθμό ελέγχου πυρκαϊάς.

6. Σε κάθε χώρο πλοίου Κατηγορίας ΙΓ που δεν είναι προσιτός στην υπηρεσία περιπολίας και υπάρχει κίνδυνος πυρκαϊάς, πρέπει να υπάρχει εγκατεστημένο σύστημα ανίχνευσης και αναγγελίας πυρκαϊάς, που να παρέχει αυτόματα οπτική και ακουστική ένδειξη πυρκαϊάς, σε μιά ή περισσότερες θέσεις όπου μπορεί να γίνει αμέσως αντιληπτή από υπεύθυνο μέλος του πληρώματος, εκτός αν το πλοίο εκτελεί πλόες τέτοιας μικρής διάρκειας, ώστε κατά την κρίση της ΔΕΕΠ να μην δικαιολογείται η εφαρμογή της διάταξης αυτής.

Άρθρο 9

Αντλίες πυρκαϊάς Κύριο δίκτυο πυρκαϊάς Σωληνώσεις θαλασσινού νερού Λήψεις, εύκαμπτοι σωλήνες και ακροσωλήνια

1. Κάθε πλοίο Κατηγορίας ΙΓ πρέπει να φέρει τα μέσα, που καθορίζονται στο άρθρο αυτό, έτσι ώστε να επιτυγχάνεται η εκτόξευση, δύο τουλάχιστον προβολών νερού μέχρι οποιοδήποτε σημείο του πλοίου που είναι κανονικά προσιτό κατά τη διάρκεια του ταξιδίου στους επιβάτες ή στο πλήρωμα, και μέχρι οποιοδήποτε σημείο οποιουδήποτε χώρου φορτίου όταν αυτός είναι κενός.

2. Τα πλοία της Κατηγορίας ΙΓ πρέπει να φέρουν μηχανοκίνητες αντλίες πυρκαϊάς, ως εξής:

α) Τα ολικής χωρητικότητας 4.000 κόρων και άνω τουλάχιστον τρείς και

(β) Τα ολικής χωρητικότητας κάτω των 4.000 κόρων τουλάχιστο δύο.

Κάθε μία από τις αντλίες αυτές πρέπει να είναι ικανή να παρέχει, τουλάχιστο μία προβολή νερού από δύο οποιεσδήποτε λήψεις, ταυτόχρονα, διά μέσου εύκαμπτων σωλήνων και ακροσωληνίων και να πληροί τις απαιτήσεις του άρθρου 57.

3.(α) Στα πλοία της Κατηγορίας ΙΓ, ολικής χωρητικότητας 1.000 κόρων και άνω, η διάταξη, των αντλιών, των αναρροφήσεων θάλασσας αυτών και των πηγών ενέργειας για την κίνησή τους, πρέπει να είναι τέτοια ώστε να εξασφαλίζεται ότι πυρκαϊά μέσα σε ένα οποιοδήποτε διαμέρισμα δεν θα θέτει εκτός λειτουργίας όλες τις αντλίες πυρκαϊάς.

(β) Εφόσον πυρκαϊά σε διαμέρισμα πλοίου Κατηγορίας ΙΓ ολικής χωρητικότητας κάτω των 1.000 κόρων είναι πιθανό να θέσει εκτός λειτουργίας όλες τις αντλίες πυρκαϊάς, πρέπει να τοποθετείται έξω από το χώρο του μηχανοστασίου μία μηχανοκίνητη, αλλά όχι βενζινοκίνητη, αντλία πυρκαϊάς ανάγκης μαζί με την πηγή ενέργειάς της και το σύνδεσμο θάλασσας, η οποία θα έχει ανεξάρτητη κίνηση.

Η αντλία αυτή πρέπει να μπορεί να παρέχει τουλάχιστο δύο προβολές ύδατος από δύο οποιεσδήποτε λήψεις, ταυτόχρονα διά μέσου εύκαμπτων σωλήνων και ακροσωληνίων, που πληρούν τις απαιτήσεις της παραγράφου 4.β. του άρθρου 59, διατηρουμένης της πίεσης σε οποιαδήποτε λήψη του πλοίου στις 2,1 ατμόσφαιρες (30 PSI) τουλάχιστο.

4. Τα πλοία της Κατηγορίας ΙΓ πρέπει να διαθέτουν κύριο δίκτυο πυρκαϊάς, σωληνώσεις θαλασσινού νερού, λήψεις και ακροσωλήνια η διάταξη των οποίων, όταν είναι κλειστές όλες οι υδατοστεγείς θύρες των στεγανών διαφραγμάτων, πρέπει να πληροί τις απαιτήσεις των άρθρων 58 και 59.

5. Για κάθε λήψη πλοίου Κατηγορίας ΙΓ που είναι τοποθετημένη σύμφωνα με τις διατάξεις του Κανονισμού αυτού, πρέπει να προβλέπεται ένας τουλάχιστον εύκαμπτος σωλήνας με ακροσω λήνιο.

6. Σε κάθε χώρο πλοίου της Κατηγορίας αυτής όπου είναι εγκατεστημένοι πετρελαιολέβητες ή προωστήριες μηχανές εσωτερικής καύσης ή άλλες μηχανές εσωτερικής καύσης συνολικής ισχύος τουλάχιστο 1000 ίππων (BHP) πρέπει να υπάρχουν δύο τουλάχιστο λήψεις πυρκαϊάς μία σε κάθε πλευρά του πλοίου.

Επιπλέον εφ'όσον το πλοίο διαθέτει δίοδο ή διόδους προς το χώρο αυτό δια μέσου της σήραγγας ή των σηράγγων των ελικοφόρων αξόνων πρέπει να υπάρχει λήψη πυρκαϊάς σε κάθε σήραγγα προς την πλευρά του παραπάνω χώρου.

Σε κάθε μία από τις λήψεις αυτές πρέπει να υπάρχει εύκαμπτος σωλήνας πυρκαϊάς και από ένα ακροσωλήνιο προβολής και ραντισμού ή ένα μικτού τύπου.

Άρθρο 10

Φορητοί πυροσβεστήρες σε χώρους ενδιαίτησης και υπηρεσίας

1. Σε κάθε κατάστρωμα πλοίου κατηγορίας ΙΓ πρέπει να υπάρχουν επαρκείς φορητοί πυροσβεστήρες, από τους οποίους δύο τουλάχιστο πρέπει να είναι εύκολα διαθέσιμοι για χρήση σε κάθε χώρο ενδιαίτησης και υπηρεσίας, μεταξύ των στεγανών διαφραγμάτων και των κυρίων κατακόρυφων πυρίμαχων ζωνών.

Σε περίκλειστους χώρους ενδιαίτησης και υπηρεσίας

πάνω από το κατάστρωμα στεγανών πρέπει να υπάρχει για χρήση ένας τουλάχιστο φορητός πυροσβεστήρας σε κάθε πλευρά του πλοίου. Σε κάθε μαγειρείο επιφάνειας κάτω των 46 τετραγ. μέτρων πρέπει να υπάρχει ένας τουλάχιστο φορητός πυροσβεστήρας και σε κάθε μαγειρίο άνω των 46 τετραγ. μέτρων τουλάχιστο δύο (2).

2. Μέσα σε κάθε σταθμό ελέγχου πλοίου Κατηγορίας ΙΓ, ή κοντά στην είσοδό του πρέπει να υπάρχουν για χρήση συνολικά δύο (2) φορητοί πυροσβεστήρες.

Άρθρο 11

Μόνιμα συστήματα κατάσβεσης πυρκαϊάς με αέριο σε χώρους φορτίου

1. Σε κάθε πλοίο Κατηγορίας ΙΓ ολικής χωρητικότητας 1.000 κόρων και άνω, πρέπει να υπάρχει μόνιμο σύστημα κατάσβεσης πυρκαϊάς με αέριο, το οποίο να πληροί τις απαιτήσεις του άρθρου 65. Το σύστημα αυτό πρέπει να έχει τέτοια διάταξη ώστε να προστατεύει κάθε χώρο φορτίου.

Άρθρο 12

Χώροι μηχανών που περιέχουν πετρελαιολέβητες ή μονάδες καυσίμου πετρελαίου

1. Για προστασία κάθε χώρου πλοίου Κατηγορίας ΙΓ που περιέχει πετρελαιολέβητες, ή μονάδες καυσίμου πετρελαίου, πρέπει να υπάρχει ένα τουλάχιστον από τα παρακάτω μόνιμα συστήματα κατάσβεσης πυρκαϊάς:

(α) Μόνιμο σύστημα κατάσβεσης πυρκαϊάς με ραντισμό νερού υπό πίεση, που να πληροί τις απαιτήσεις του άρθρου 64.

(β) Μόνιμο σύστημα κατάσβεσης πυρκαϊάς με αέριο, που να πληροί τις απαιτήσεις του άρθρου 65.

(γ) Μόνιμο σύστημα κατάσβεσης πυρκαϊάς με αφρό χαμηλής εκτόνωσης, που να πληροί τις απαιτήσεις του άρθρου 66.

(δ) Μόνιμο σύστημα κατάσβεσης πυρκαϊάς με αφρό υψηλής εκτόνωσης, που να πληροί τις απαιτήσεις του Κανονισμού 9 του Κεφαλαίου ΙΙ-2 των τροποποιήσεων 1981 της ΔΣ ΠΑΑΖΕΘ 1974 (Π.Δ. 541/1984-ΦΕΚ 198Α).

Εφόσον το μηχανοστάσιο δεν χωρίζεται εντελώς από το λεβητοστάσιο με διάφραγμα ή είναι δυνατό καύσιμο πετρέλαιο να διαρρεύσει από το λεβητοστάσιο στο μηχανοστάσιο, τότε το σύνολο των χώρων του μηχανοστασίου και του λεβητοστασίου θεωρείται ως ένα διαμέρισμα για τους σκοπούς του άρθρου αυτού.

2. Επιπλέον των συστημάτων της προηγούμενης παραγράφου πρέπει να υπάρχουν:

(α) Μέσα σε κάθε λεβητοστάσιο ένας τουλάχιστον πυροσβεστήρας αφρού, χωρητικότητας τουλάχιστον 150 λίτρων, ή διοξειδίου του άνθρακα τουλάχιστον 60 χιλιογράμμων ή σκόνης 25 τουλάχιστο χιλιογράμμων.

Οι πυροσβεστήρες αυτοί πρέπει να είναι επαρκείς σε αριθμό και τοποθετημένοι σε θέσεις εύκολα προσιτές ώστε σε περίπτωση πυρκαϊάς να είναι δυνατή η εκτόξευση του αφρού ή του διοξειδίου του άνθρακα, ή της σκόνης απευθείας μέσω εύκαμπτων σωλήνων σε κάθε σημείο του λεβητοστασίου, ή των χώρων όπου είναι εγκατεστημένο τμήμα μονάδας καυσίμου πετρελαίου.

(β) Μέσα σε κάθε χώρο όπου γίνεται αφή πυράς ή βρίσκονται τμήματα μονάδας καυσίμου πετρελαίου, ένας φορητός πυροσβεστήρας για κάθε λέβητα, κατάλληλος για κατάσβεση πυρκαϊάς πετρελαίου και πάντως όχι λιγότεροι από δύο (2).

(γ) Μέσα σε κάθε χώρο όπου γίνεται αφή πυράς ένα δοχείο άμμου που περιέχει τουλάχιστον 0,3 κυβικά μέτρα άμμου, ή άλλου ξηρού υλικού κατάλληλου για γρήγορη κατάσβεση πυρκαϊών πετρελαίου, μαζί με μικρό φτυάρι για το διασκορπισμό του περιεχομένου του δοχείου.

Αντί του δοχείου μπορεί να υπάρχει πρόσθετος φορητός πυροσβεστήρας κατάλληλος για κατάσβεση πυρκαϊών πετρελαίου.

Άρθρο 13

Χώροι που περιέχουν μηχανές εσωτερικής καύσης

1. Στους χώρους πλοίων Κατηγορίας ΙΓ στους οποίους βρίσκονται μηχανές εσωτερικής καύσης, που χρησιμοποιούνται, είτε για την πρόωση του πλοίου είτε για βοηθητικούς σκοπούς εφ'όσον έχουν στην περίπτωση αυτή συνολική ισχύ τουλάχιστον 1.000 ίππων (BHP), πρέπει να υπάρχει ένα τουλάχιστον από τα μόνιμα συστήματα κατάσβεσης πυρκαϊάς, που προβλέπονται από την παράγ. 1 του άρθρου 12.

2. Επί πλέον των συστημάτων της προηγούμενης παραγράφου πρέπει να υπάρχουν:

(α) Ενας πυροσβεστήρας αφρού χωρητικότητας τουλάχιστον 50 λίτρων ή διοξειδίου του άνθρακα τουλάχιστον 20 χιλιογράμμων, ή σκόνης τουλάχιστον 12 χιλιογράμμων.

(β) Ενας φορητός πυροσβεστήρας κατάλληλος για κατάσβεση πυρκαϊών πετρελαίου, για κάθε 1.000 ίππων (BHP) ιπποδύναμης των μηχανών, ή κλάσματος αυτών και πάντως όχι λιγότεροι από δύο, ούτε περισσότεροι από έξη. Οι μισοί τουλάχιστον από τους πυροσβεστήρες αυτούς πρέπει να είναι κατάλληλοι για κατάσβεση πυρκαϊών παρουσία ηλεκτρικού ρεύματος.

Άρθρο 14

Χώροι που περιέχουν ατμομηχανές

1. Στους χώρους πλοίων Κατηγορίας ΙΓ, στους οποίους είναι εγκατεστημένοι ατμοστρόβιλοι, ή κλειστές ατμομηχανές που λιπαίνονται με πίεση και χρησιμοποιούνται είτε για την πρόωση του πλοίου είτε για βοηθητικούς σκοπούς εφ'όσον έχουν στην δεύτερη αυτή περίπτωση συνολική ιπποδύναμη τουλάχιστο 1.000 ίππων (SHP), πρέπει να υπάρχουν:

(α) Πυροσβεστήρες αφρού χωρητικότητας τουλάχιστον 50 λίτρων ο καθένας, ή διοξειδίου του άνθρακα τουλάχιστον 20 χιλιογράμμων, ή σκόνης 12 χιλιογράμμων ο καθένας, επαρκείς σε αριθμό ώστε να είναι δυνατή η εκτόξευση αφρού ή διοξειδίου του άνθρακα, ή σκόνης σε οποιοδήποτε σημείο του συστήματος λίπανσης με πίεση, καθώς και σε οποιοδήποτε τμήμα του περιβλήματος που περικλείνει τα μέρη των ατμοστροβίλων, των μηχανών ή του συνδεδεμένου με αυτούς μηχανισμού που λιπαίνονται με πίεση.

Οι πυροσβεστήρες αυτοί δεν απαιτούνται εφ'όσον οι χώροι προστατεύονται με μόνιμο σύστημα κατάσβεσης πυρκαϊάς, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 12 ή της παραγράφου 1 του άρθρου 13.

(β) Ενας φορητός πυροσβεστήρας κατάλληλος για κατάσβεση πυρκαϊών πετρελαίου για κάθε 1.000 ίππων (SHP) ιπποδύναμης των μηχανών ή κλάσματος αυτών και πάντως όχι λιγότεροι από δύο, ούτε περισσότεροι από έξη ή επί πλέον εκείνων που προβλέπονται από την παράγραφο 2 του άρθρου 13.

Άρθρο 15

Εξάρτυση πυροσβέστη

Κάθε επιβατηγό πλοίο Κατηγορίας ΙΓ πρέπει να φέρει εξαρτύσεις πυροσβέστη σύμφωνα με τις διατάξεις του Κανονισμού 17 του Κεφαλαίου ΙΙ-2 των Τροποποιήσεων 1981 της ΔΣ ΠΑΑΖΕΘ 1974.(Π.Δ. 541/84 όπως τροποποιήθηκε με το Π.Δ. 136/95).

Άρθρο 16

Σύνδεσμος διεθνούς τύπου για σύνδεση με την ξηρά

1. Κάθε πλοίο Κατηγορίας ΙΓ με ολική χωρητικότητα μεγαλύτερη από 1.000 κόρους πρέπει να είναι εφοδιασμένο με ένα τουλάχιστον σύνδεσμο διεθνούς τύπου για σύνδεση με την ξηρά, ο οποίος να πληροί τις απαιτήσεις του Κανονισμού 19 του Κεφαλαίου ΙΙ-2 των τροποποιήσεων 1981 της ΔΣ ΠΑΑΖΕΘ 1974 ώστε να είναι δυνατή η τροφοδότηση με νερό του δικτύου πυρκαϊάς του πλοίου από άλλο πλοίο, ή από την ξηρά.

2. Η χρησιμοποίηση του συνδέσμου αυτού πρέπει να είναι δυνατή από οποιαδήποτε πλευρά του πλοίου.

Πλοία Κατηγορίας ΙΒ

Άρθρο 17

1. Τα πλοία της κατηγορίας ΙΒ πρέπει να πληρούν από πλευράς πυροσβεστικών μέσων τις σχετικές απαιτήσεις του Μέρους Α καθώς και του Μέρους Β ή Γ (ανάλογα με τον αριθμό των επιβατών που μεταφέρουν) του Κεφαλαίου ΙΙ-2 της ΔΣ ΠΑΑΖΕΘ 1974.

2. Τα πλοία της Κατηγορίας ΙΒ όταν εκτελούν διεθνείς πλόες φέρουν τις εξαρτύσεις πυροσβέστη που καθορίζονται στο άρθρο 15 του παρόντος Κανονισμού ενώ όταν δεν εκτελούν διεθνείς πλόες φέρουν τις εξαρτύσεις πυροσβέστη που καθορίζονται στην παράγραφο 2 του άρθρου 19 του παρόντος Κανονισμού.

3. Τα πλοία Κατηγορίας ΙΒ οφείλουν να πληρούν επίσης τις ειδικές απαιτήσεις των παραγράφων 1, 2, 3 και 4 του άρθρου 8, 3.β και 6 του άρθρου 9,1 και 2 του άρθρου 10, 5 του άρθρου 57, 2 α.ιιι , 4.δ και 4.ε του άρθρου 58,1 και 3 του άρθρου 59,8 και 9 του άρθρου 64, 7 και 8 του άρθρου 65, 4 του άρθρου 66 και 2 του άρθρου 67 του Κανονισμού αυτού.

Πλοία Κατηγορίας ΙΑ

Άρθρο 18

1. Τα πλοία της Κατηγορίας ΙΑ πρέπει να πληρούν από πλευράς πυροσβεστικών μέσων τις σχετικές απαιτήσεις των Μερών Α και Β του Κεφαλαίου ΙΙ-2 των τροποποιήσεων 1981 της ΔΣ ΠΑΑΖΕΘ 1974.(Π.Δ 541/84-ΦΕΚ 198Α/84) Πλοία της κατηγορίας αυτής των οποίων η τρόπιδα τοποθετήθηκε ή βρίσκονταν σε παραμφερές στάδιο κατασκευής την ή μετά την 1-7-1986 ή προήλθαν από μετασκευή φορτηγών πλοίων που άρχισε μετά την ημερομηνία αυτή, πρέπει επιπλέον να πληρούν από πλευράς πυροσβεστικών μέσων, τις σχετικές απαιτήσεις του Κεφαλαίου ΙΙ-2 των τροποποιήσεων 1983 της ΔΣ ΠΑΑΖΕΘ 1974 (ΠΔ 126/87-ΦΕΚ 70 Α/87).

2. Τα πλοία της Κατηγορίας ΙΑ όταν εκτελούν διεθνείς πλόες φέρουν τις εξαρτύσεις πυροσβέστη που καθορίζονται στο άρθρο 15 του παρόντος Κανονισμού ενώ όταν δεν εκτελούν διεθνείς πλόες φέρουν τις εξαρτύσεις πυροσβέστη που καθορίζονται στην παράγραφο 2 του άρθρου 19 του παρόντος Κανονισμού.

3. Τα πλοία Κατηγορίας ΙΑ οφείλουν να πληρούν επίσης τις ειδικές απαιτήσεις της παραγράφου 3 του άρθρου 17 του Κανονισμού αυτού.

Πλοία Κατηγορίας ΙΙ

Άρθρο 19

1. Τα πλοία Κατηγορίας ΙΙ πρέπει να πληρούν τις απαιτήσεις των άρθρων 8 (εκτός από την παράγραφο 6 αυτού), 9, 10, 11, 12, 13, 14 και 16 όπως αυτές ισχύουν για πλοία κατηγορίας ΙΓ.

2. Κάθε πλοίο της κατηγορίας αυτής μήκους 33 μέχρι και 60 μέτρων πρέπει να φέρει μία εξάρτυση πυροσβέστη και μήκους άνω των 60 μέτρων δύο. Πλοία ολικής χωρητικότητας μεγαλύτερης των 10.000 κόρων πρέπει να φέρουν τουλάχιστον τρείς εξαρτύσεις πυροσβέστη και ολικής χωρητικότητας μεγαλύτερης των 20.000 κόρων τουλάχιστον τέσσερις. Οι εξαρτύσεις αυτές πρέπει να πληρούν τις απαιτήσεις του άρθρου 67 του Κανονισμού αυτού, να είναι έτοιμες για χρήση και να βρίσκονται σε θέσεις εύκολα προσιτές, κατάλληλα σημασμένες και σε αρκετή απόσταση η μία από την άλλη.

Πλοία Κατηγορίας ΙΙΙ

Μήκους 33 μέτρων και άνω

Άρθρο 20

Αντλίες πυρκαϊάς - Κύριο δίκτυο πυρκαϊάς - Σωληνώσεις θαλασσινού νερού Λήψεις - Εύκαμπτοι σωλήνες και ακροσωλήνια

1. Κάθε πλοίο Κατηγορίας ΙΙΙ μήκους 33 μέτρων και άνω πρέπει:

(α) Να φέρει τα μέσα που καθορίζονται στο άρθρο αυτό, με τα οποία να είναι δυνατή η εκτόξευση, μίας τουλάχιστον προβολής νερού μέχρι οποιοδήποτε σημείο του πλοίου που είναι κανονικά προσιτό κατά τη διάρκεια του ταξιδίου στους επιβάτες ή στο πλήρωμα και μέχρι οποιοδήποτε σημείο οποιουδήποτε χώρου φορτίου, όταν αυτός είναι κενός.

(β) Να φέρει μία τουλάχιστον μηχανοκίνητη αντλία πυρκαϊάς η οποία να πληροί τις απαιτήσεις του άρθρου 57, ικανή να παρέχει μία τουλάχιστον προβολή νερού με τη χρησιμοποίηση ευκάμπτου σωλήνα και ακροσωληνίου που προσαρμόζονται σε οποιαδήποτε λήψη του πλοίου.

(γ) Να φέρει πρόσθετη μηχανοκίνητη αντλία πυρκαϊάς ανάγκης με μόνιμο σύνδεσμο θάλασσας, μόνιμα συνδεδεμένη στο δίκτυο πυρκαϊάς.

Η αντλία αυτή, η πηγή ενέργειάς της και το επιστόμιο αναρρόφησης θάλασσας δεν πρέπει να είναι εγκατεστημένα στο διαμέρισμα όπου βρίσκεται η αντλία που αναφέρεται στην παράγραφο 1β του άρθρου αυτού.

Η αντλία αυτή πρέπει να πληροί τις απαιτήσεις της παραγράφου 1β του άρθρου αυτού και δεν πρέπει να είναι βενζινοκίνητη.

(δ) Να διαθέτει κύριο δίκτυο πυρκαϊάς, σωληνώσεις θαλασσινού νερού, λήψεις και ακροσωλήνια τα οποία πληρούν τις απαιτήσεις των άρθρων 58 και 59.

(ε) Να διαθέτει ένα τουλάχιστο εύκαμπτο σωλήνα πυρκαϊάς για κάθε λήψη τοποθετημένη σύμφωνα με τον παρόντα Κανονισμό.

(στ) Να διαθέτει μία τουλάχιστο λήψη πυρκαϊάς στους χώρους των λεβήτων ή του μηχανοστασίου. Σε κάθε λήψη τοποθετημένη σύμφωνα με τον Κανονισμό αυτό στους πιο πάνω χώρους, πρέπει να υπάρχουν για κάθε εύκαμπτο σωλήνα πυρκαϊάς, από ένα ακροσωλήνιο προβολής και ραντισμού ή ένα μικτού τύπου.

2. Πλοία της Κατηγορίας αυτής εφοδιασμένα, κατά τη δημοσίευση του παρόντος Κανονισμού, με βενζινοκίνητη αντλία πυρκαϊάς ανάγκης πρέπει να την αντικαταστήσουν με την προβλεπόμενη από το εδάφιο (γ) της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου αντλία μέχρι την πρώτη ετήσια επιθεώρηση που θα πραγματοποιηθεί μετά την πάροδο τριμήνου από την ημερομηνία δημοσίευσης του Κανονισμού αυτού.

Άρθρο 21

Φορητοί πυροσβεστήρες

1. Στους χώρους ενδιαίτησης και υπηρεσίας πλοίου Κατηγορίας ΙΙΙ μήκους 33 μέτρων και άνω που βρίσκονται

πάνω από το κατάστρωμα στεγανών διαφραγμάτων πρέπει να υπάρχουν επαρκείς φορητοί πυροσβεστήρες από τους οποίους ένας τουλάχιστον να είναι αμέσως διαθέσιμος σε κάθε χώρο.

2. Στους χώρους ενδιαίτησης και υπηρεσίας που βρίσκονται κάτω από το κατάστρωμα στεγανών διαφραγμάτων πρέπει να υπάρχουν δύο τουλάχιστον φορητοί πυροσβεστήρες σε κάθε στεγανό διαμέρισμα.

3. Σε κάθε μαγειρείο πρέπει να υπάρχει διαθέσιμος για χρήση ένας τουλάχιστον κατάλληλος φορητός πυροσβεστήρας.

Στις περιπτώσεις που η επιφάνεια του μαγειρείου είναι μεγαλύτερη από 46 τετραγωνικά μέτρα πρέπει να υπάρχουν δύο τέτοιοι πυροσβεστήρες.

Άρθρο 22

Χώροι όπου υπάρχουν πετρελαιολέβητες ή μονάδες καυσίμου πετρελαίου

1. Σε χώρους πλοίων Κατηγορίας ΙΙΙ μήκους 33 μέτρων και άνω όπου υπάρχουν πετρελαιολέβητες ή μονάδες καυσίμου πετρελαίου, που χρησιμοποιούνται για σκοπούς πρόωσης πρέπει να υπάρχει ένα τουλάχιστον από τα μόνιμα συστήματα κατάσβεσης πυρκαϊάς που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του άρθρου 12 του παρόντος Κανονισμού.

2. Επί πλέον της απαίτησης της προηγούμενης παραγράφου πρέπει να υπάρχουν:

(α) Μέσα σε κάθε λεβητοστάσιο δύο τουλάχιστον πυροσβεστήρες αφρού χωρητικότητας τουλάχιστον 50 λίτρων ο καθένας, ή διοξειδίου του άνθρακα τουλάχιστον 20 χιλιογράμμων, ή σκόνης τουλάχιστον 12 χιλιογράμμων. Οι πυροσβεστήρες αυτοί πρέπει να είναι επαρκείς σε αριθμό και τοποθετημένοι σε θέσεις εύκολα προσιτές σε περίπτωση πυρκαϊάς ώστε να είναι δυνατή η εκτόξευση του αφρού, ή διοξειδίου του άνθρακα, ή της σκόνης σε κάθε σημείο του λεβητοστασίου, ή των χώρων όπου είναι εγκατεστημένο τμήμα μονάδας καυσίμου πετρελαίου.

(β) Μέσα σε κάθε χώρο όπου γίνεται αφή πυράς ή βρίσκονται τμήματα μονάδας καυσίμου πετρελαίου δύο τουλάχιστον φορητοί πυροσβεστήρες κατάλληλοι για κατάσβεση πυρκαϊών πετρελαίου.

(γ) Μέσα σε κάθε χώρο όπου γίνεται αφή πυράς, ένα δοχείο άμμου το οποίο να περιέχει τουλάχιστον 0,15 κυβικά μέτρα άμμου, ή άλλου ξηρού υλικού κατάλληλου για γρήγορη κατάσβεση πυρκαϊών πετρελαίου, μαζί με μικρό φτυάρι για το διασκορπισμό του περιεχομένου του δοχείου. Αντί του δοχείου άμμου μπορεί να υπάρχει πρόσθετος φορητός πυροσβεστήρας κατάλληλος για κατάσβεση πυρκαϊών πετρελαίου.

Άρθρο 23

Χώροι όπου υπάρχουν μηχανές εσωτερικής καύσης

Σε χώρους πλοίων Κατηγορίας ΙΙΙ μήκους 33 μέτρων και άνω όπου υπάρχουν μηχανές εσωτερικής καύσης εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 13 του παρόντος Κανονισμού.

Άρθρο 24

Εξάρτυση πυροσβέστη

Κάθε πλοίο κατηγορίας ΙΙΙ πρέπει να φέρει τις εξαρτύσεις πυροσβέστη που καθορίζονται στην παράγραφο 2 του άρθρου 19 του παρόντος κανονισμού.

Πλοία Κατηγορίας ΙΙΙ

Μήκους κάτω των 33 μέτρων

Άρθρο 25

Αντλίες πυρκαϊάς - Λήψεις Εύκαμπτοι σωλήνες και ακροσωλήνια

1. Κάθε πλοίο κατηγορίας ΙΙΙ μήκους κάτω των 33 μέτρων πρέπει να φέρει:

(α) Μηχανοκίνητη αλλά όχι βενζινοκίνητη αντλία με μόνιμο επιστόμιο αναρρόφησης, (εξαρτημένη ή όχι από την κύρια μηχανή).

(β) Εύκαμπτο σωλήνα με ακροσωλήνιο διαμέτρου τουλάχιστον 10 χιλιοστομέτρων.

(γ) Από ένα ακροσωλήνιο προβολής και ραντισμού ή ένα μικτού τύπου.

2. Η αντλία της παραγράφου 1.α. πρέπει να είναι ικανή να παρέχει προβολή νερού σε απόσταση τουλάχιστον 5 μέτρων προς οποιοδήποτε σημείο του πλοίου δια μέσου του εύκαμπτου σωλήνα και του ακροσωληνίου της παραγράφου 1.β.

3. Προκειμένου για πλοία της Κατηγορίας αυτής μήκους 15 μέτρων και άνω η αντλία και το επιστόμιο αναρρόφησής της πρέπει να είναι τοποθετημένα εκτός του μηχανοστασίου και να έχει ανεξάρτητη κίνηση. Οι διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 20 εφαρμόζονται και στα πλοία της Κατηγορίας αυτής.

Άρθρο 26

Φορητοί πυροσβεστήρες

Στους χώρους ενδιαίτησης και υπηρεσίας πλοίου Κατηγορίας ΙΙΙ μήκους κάτω από 33 μέτρων πρέπει να υπάρχουν επαρκείς σε αριθμό φορητοί πυροσβεστήρες από τους οποίους ένας τουλάχιστον να είναι αμέσως διαθέσιμος σε κάθε χώρο. Επίσης σε κάθε μαγειρείο πρέπει να υπάρχει διαθέσιμος για χρήση ένας τουλάχιστον κατάλληλος φορητός πυροσβεστήρας.

Άρθρο 27

Χώροι όπου υπάρχουν πετρελαιολέβητες ή μονάδες καυσίμου πετρελαίου

Σε χώρους πλοίων Κατηγορίας ΙΙΙ μήκους κάτω των 33 μέτρων όπου υπάρχουν πετρελαιολέβητες, ή μονάδες καυσίμου πετρελαίου εφαρμόζονται οι διατάξεις των παραγράφων 2.α, 2.β και 2.γ του άρθρου 22 του παρόντος Κανονισμού.

Άρθρο 28

Χώροι μηχανών όπου υπάρχουν μηχανές πρόωσης εσωτερικής καύσης

1. Πλοία Κατηγορίας ΙΙΙ μήκους 20 μέτρων και άνω αλλά κάτω των 33 μέτρων πρέπει να φέρουν σε κάθε χώρο που υπάρχουν προωστήριες μηχανές εσωτερικής καύσης, τρείς (3) φορητούς πυροσβεστήρες κατάλληλους για κατάσβεση πυρκαϊών πετρελαίου, από τους οποίους οι δύο τουλάχιστον πρέπει να είναι κατάλληλοι για κατάσβεση πυρκαϊών παρουσία ηλεκτρικού ρεύματος.

2. Πλοία Κατηγορίας ΙΙΙ μήκους μικρότερου των 20 μέτρων πρέπει να φέρουν στους πιο πάνω χώρους δύο (2) τέτοιους φορητούς πυροσβεστήρες, από τους οποίους ένας τουλάχιστον πρέπει να είναι κατάλληλος για κατάσβεση πυρκαϊών παρουσία ηλεκτρικού ρεύματος.

Πλοία Κατηγορίας IV

Μήκους 33 μέτρων και άνω

Άρθρο 29

1. Πλοία Κατηγορίας IV μήκους 33 μέτρων και άνω, πρέπει να πληρούν τις απαιτήσεις των άρθρων 20 και 21 του παρόντος Κανονισμού, όπως αυτές ισχύουν για πλοία Κατηγορίας ΙΙΙ μήκους 33 μέτρων και άνω.

2. Τα πλοία της προηγούμενης παραγράφου πρέπει να φέρουν επίσης στους χώρους μηχανών τα πυροσβεστικά μέσα που προβλέπονται στις παραγράφους 2.α, 2.β και 2.γ του άρθρου 22 ή στις παραγράφους 2.α και 2.β του άρθρου 13 ανάλογα με το είδος των μηχανών.

Πλοία Κατηγορίας IV
Μήκους κάτω των 33 μέτρων

Άρθρο 30

Πλοία Κατηγορίας «IV» πρέπει να πληρούν τις απαιτήσεις των άρθρων 25, 26, 27 και 28 όπως αυτές ισχύουν για πλοία Κατηγορίας III μήκους κάτω των 33 μέτρων.

Πλοία Κατηγορίας «V»

Άρθρο 31

Πλοία Κατηγορίας «V» πρέπει να πληρούν τις απαιτήσεις του Κανονισμού «περί επιθεωρήσεως των τουριστικών πλοίων» όπως αυτός ισχύει κάθε φορά.

Πλοία Κατηγορίας «VI»

Άρθρο 32

Πλοία Κατηγορίας «VI», πρέπει να πληρούν τις απαιτήσεις του Κανονισμού «περί ασφαλείας των δυναμικά υποστηριζομένων σκαφών», όπως αυτός ισχύει κάθε φορά.

Άρθρο 33

Χώροι οχημάτων

Οι χώροι οχημάτων πλοίων Κατηγοριών I, II, III, IV και V, πρέπει να φέρουν τα πυροσβεστικά μέσα που καθορίζονται στα οικεία άρθρα του Κανονισμού «καταλληλότητας οχηματαγωγών πλοίων», όπως αυτός ισχύει κάθε φορά.

ΜΕΡΟΣ III
ΜΗ ΕΠΙΒΑΤΗΓΑ ΠΛΟΙΑ
Πλοία Κατηγορίας VII A

Άρθρο 34

1. Κάθε πλοίο Κατηγορίας VII A πρέπει να φέρει τα μέσα που καθορίζονται στο άρθρο αυτό ώστε να είναι δυνατή η εκτόξευση, δύο τουλάχιστον προβολών νερού μέχρι οποιοδήποτε σημείο του πλοίου που είναι κανονικά προσιτό κατά τη διάρκεια του ταξιδίου στους επιβαίνοντες και μέχρι οποιοδήποτε σημείο οποιουδήποτε χώρου φορτίου όταν αυτός είναι κενός.

(α) Κάθε πλοίο Κατηγορίας VII A ολικής χωρητικότητας 1000 κόρων και άνω πρέπει να φέρει τουλάχιστον δύο μηχανοκίνητες αντλίες πυρκαϊάς, κάθε μιά από τις οποίες πρέπει να είναι ικανή να παρέχει δύο τουλάχιστον προβολές νερού ταυτόχρονα από δύο οποιεσδήποτε λήψεις διαμέσου εύκαμπτων σωλήνων και ακροσωληνίων με τα οποία είναι εφοδιασμένο το πλοίο και να πληροί τις απαιτήσεις του άρθρου 57.

(β) Κάθε πλοίο Κατηγορίας VII A, ολικής χωρητικότητας κάτω των 1000 κόρων πρέπει να φέρει δύο τουλάχιστον μηχανοκίνητες αντλίες πυρκαϊάς, κάθε μία από τις οποίες πρέπει να είναι ικανή να παρέχει μία τουλάχιστον προβολή νερού από οποιαδήποτε λήψη, εύκαμπτο σωλήνα και ακροσωλήνιο με τα οποία είναι εφοδιασμένο το πλοίο και να πληροί τις απαιτήσεις του άρθρου 57.

2. Σε πλοία Κατηγορίας VII A ολικής χωρητικότητας 1000 κόρων και άνω εάν πυρκαϊά σε οποιοδήποτε διαμέρισμα μπορεί να θέσει όλες τις αντλίες εκτός λειτουργίας πρέπει να υπάρχει άλλο εναλλακτικό μέσο στο πλοίο για την κατάσβεση της πυρκαϊάς. Σε πλοία ολικής χωρητικότητας 2000 κόρων και άνω το εναλλακτικό αυτό μέσο θα είναι μία μόνιμη αντλία κινδύνου η οποία να έχει ανεξάρτητη κίνηση. Η αντλία αυτή πρέπει να είναι ικανή να εκτοξεύει δύο τουλάχιστον προβολές νερού ενώ ταυτόχρονα η πίεση σε οποιαδήποτε λήψη του πλοίου να διατηρείται μεγαλύτερη από 2,6 ατμόσφαιρες.

Η προβολή του νερού από οποιαδήποτε λήψη με εύκαμπτο σωλήνα και ακροσωλήνιο πρέπει να εκτοξεύεται μέχρι 13 μέτρα. Σε πλοία ολικής χωρητικότητας 1000 έως 2000 κόρων καθώς και σε πλοία ολικής χωρητικότητας 2000 κόρων και άνω, των οποίων η τρόπιδα τοποθετήθηκε ή τα οποία βρίσκονταν σε παρεμφερές στάδιο κατασκευής πριν από την 26η Μαΐου 1965, το παραπάνω εναλλακτικό μέσο μπορεί να είναι μόνιμο σύστημα κατάσβεσης πυρκαϊάς που να προστατεύει το χώρο εγκατάστασης των αντλιών πυρκαϊάς.

3. Κάθε πλοίο Κατηγορίας VIIA πρέπει να διαθέτει κύριο δίκτυο πυρκαϊάς, σωληνώσεις θαλασσινού νερού, λήψεις και ακροσωλήνια σύμφωνα με τις απαιτήσεις των άρθρων 58 και 59.

(α) Κάθε πλοίο της Κατηγορίας αυτής χωρητικότητας 1000 κόρων και άνω, πρέπει να φέρει επιπλέον των εύκαμπτων σωλήνων που προβλέπονται για τους χώρους μηχανών, έναν εύκαμπτο σωλήνα πυρκαϊάς για κάθε 30 μέτρα μήκους του πλοίου και πάντως όχι λιγότερους από 5 τέτοιους σωλήνες. Το συνολικό μήκος των εύκαμπτων αυτών σωλήνων εκτός από αυτούς των χώρων μηχανών, πρέπει να είναι τουλάχιστον ίσο με το 60% του μήκους του πλοίου. Επιπλέον πρέπει να υπάρχει τουλάχιστον ένας εφεδρικός εύκαμπτος σωλήνας πυρκαϊάς.

(β) Κάθε πλοίο της Κατηγορίας αυτής ολικής χωρητικότητας κάτω των 1000 κόρων, πρέπει να φέρει επί πλέον των εύκαμπτων σωλήνων που προβλέπονται για τους χώρους μηχανών, δύο τουλάχιστον εύκαμπτους σωλήνες πυρκαϊάς συνολικού μήκους ίσου τουλάχιστον με το 60% του μήκους του πλοίου και επιπλέον τουλάχιστον ένα εφεδρικό εύκαμπτο σωλήνα πυρκαϊάς.

(γ) Σε κάθε χώρο πλοίου της Κατηγορίας αυτής όπου είναι εγκατεστημένοι πετρελαιολέβητες ή προωστήριες μηχανές εσωτερικής καύσης πρέπει να υπάρχουν δύο τουλάχιστον λήψεις πυρκαϊάς μία σε κάθε πλευρά του πλοίου. Επιπλέον εφόσον το πλοίο διαθέτει δίοδο ή διόδους προς το χώρο αυτό δια μέσου της σήραγγας ή των σηράγγων των ελικοφόρων αξόνων πρέπει να υπάρχει λήψη πυρκαϊάς σε κάθε σήραγγα προς την πλευρά του παραπάνω χώρου.

Σε κάθε μία από τις λήψεις αυτές πρέπει να υπάρχει εύκαμπτος σωλήνας πυρκαϊάς και από ένα ακροσωλήνιο προβολής και ραντισμού ή ένα μικτού τύπου.

Άρθρο 35

Φορητοί πυροσβεστήρες

Κάθε πλοίο Κατηγορίας VIIA πρέπει να φέρει επαρκείς σε αριθμό φορητούς πυροσβεστήρες, ώστε ένας τουλάχιστον να είναι αμέσως διαθέσιμος σε κάθε χώρο ενδιαίτησης ή υπηρεσίας. Οι πυροσβεστήρες αυτοί πρέπει να είναι πέντε τουλάχιστον για πλοία ολικής χωρητικότητας 1000 κόρων και άνω και τρεις τουλάχιστον για πλοία ολικής χωρητικότητας 500 μέχρι 1000 κόρων.

Άρθρο 36

Μόνιμο σύστημα κατάσβεσης πυρκαϊάς σε χώρους φορτίου

1. Σε κάθε πλοίο Κατηγορίας VIIA ολικής χωρητικότητας 2000 κόρων και άνω πρέπει να υπάρχει μόνιμο σύστημα κατάσβεσης πυρκαϊάς με αέριο, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 65, για την προστασία κάθε χώρου φορτίου.

Πλοία των οποίων η τρόπιδα τοποθετήθηκε, ή τα οποία βρίσκονταν σε παρεμφερές στάδιο κατασκευής, πριν από την 255-1980 μπορούν να φέρουν στους χώρους φορτίου μόνιμο σύστημα κατάσβεσης πυρκαϊάς με ατμό αντί με αέριο, με την προϋπόθεση τήρησης των απαιτήσεων των άρθρων 56 και 65.

2. Η ΔΕΕΠ μπορεί να εξαιρέσει πλοίο της Κατηγορίας αυτής από την υποχρέωση εγκατάστασης μονίμου συ-

στήματος κατάσβεσης πυρκαϊάς στα κύτη φορτίου, αν έχει κατασκευασθεί και χρησιμοποιείται αποκλειστικά για μεταφορά σιδηρομεταλλεύματος, άνθρακα, σιτηρών, χλωρής ξυλείας και άκαυστων φορτίων ή φορτίων που παρουσιάζουν μικρό κίνδυνο πυρκαϊάς.

Η εξαίρεση αυτή μπορεί να χορηγηθεί μόνον εφόσον το πλοίο διαθέτει χαλύβδινα καλύμματα κυτών και αποτελεσματικά μέσα κλεισίματος όλων των ανεμοδόχων και λοιπών ανοιγμάτων που οδηγούν στα κύτη φορτίου.

Άρθρο 37

Χώροι όπου υπάρχουν πετρελαιολέβητες ή μονάδες καυσίμου πετρελαίου

1. Για την προστασία κάθε χώρου πλοίου Κατηγορίας VIIA όπου υπάρχουν πετρελαιολέβητες ή μονάδες καυσίμου πετρελαίου πρέπει να υπάρχει ένα τουλάχιστον από τα παρακάτω μόνιμα συστήματα κατάσβεσης πυρκαϊάς:

(α) Μόνιμο σύστημα κατάσβεσης πυρκαϊάς με ραντισμό νερού υπό πίεση το οποίο να πληροί τις απαιτήσεις του άρθρου 64.

(β) Μόνιμο σύστημα κατάσβεσης πυρκαϊάς με αέριο το οποίο να πληροί τις απαιτήσεις του άρθρου 65.

(γ) Μόνιμο σύστημα κατάσβεσης πυρκαϊάς με αφρό χαμηλής εκτόνωσης το οποίο να πληροί τις απαιτήσεις του άρθρου 66.

(δ) Μόνιμο σύστημα κατάσβεσης πυρκαϊάς με αφρό υψηλής εκτόνωσης το οποίο να πληροί τις απαιτήσεις του Κανονισμού 9 του Κεφαλαίου ΙΙ-2 των τροποποιήσεων 1981 της ΠΑΑΖΕΘ 1974 (ΠΔ 541/1984-ΦΕΚ 198Α).

2. Πλοία Κατηγορίας VIIA ολικής χωρητικότητας κάτω των 1000 κόρων των οποίων η τρόπιδα τοποθετήθηκε ή τα οποία βρίσκονταν σε παραμφερές στάδιο κατασκευής, πριν από την 25-5-1980 μπορούν αντί των μόνιμων συστημάτων που προβλέπονται στην παράγραφο 1 του άρθρου αυτού, να φέρουν μόνιμο σύστημα κατάσβεσης πυρκαϊάς με ατμό το οποίο να πληροί τις απαιτήσεις του άρθρου 65.

3. Εφόσον το μηχανοστάσιο δεν χωρίζεται πλήρως από το λεβητοστάσιο με διάφραγμα ή μπορεί να διαρρεύσει καύσιμο πετρέλαιο από το λεβητοστάσιο στο μηχανοστάσιο, τότε το σύνολο των χώρων του λεβητοστασίου και του μηχανοστασίου θεωρείται για τους σκοπούς του άρθρου αυτού ως ένα διαμέρισμα.

4. Επί πλέον των απαιτήσεων της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού πρέπει να υπάρχουν:

(α) Μέσα σε κάθε λεβητοστάσιο, όπου υπάρχουν πέντε ή περισσότεροι καυστήρες ένας τουλάχιστον πυροσβεστήρας αφρού χωρητικότητας τουλάχιστον 50 λίτρων, ή διοξειδίου του άνθρακα 20 τουλάχιστον χιλιογράμμων, ή σκόνης 12 τουλάχιστον χιλιογράμμων.

Εφόσον οι καυστήρες του λεβητοστασίου είναι λιγότεροι από πέντε πρέπει να υπάρχει για κάθε καυστήρα ένας φορητός πυροσβεστήρας κατάλληλος για κατάσβεση πυρκαϊών πετρελαίου.

(β) Μέσα σε κάθε χώρο όπου γίνεται αφή πυράς ή βρίσκονται τμήματα μονάδας καυσίμου πετρελαίου, δύο τουλάχιστον φορητοί πυροσβεστήρες κατάλληλοι για κατάσβεση πυρκαϊών πετρελαίου επιπλέον εκείνων που απαιτούνται από την παράγ. 4.α.

(γ) Μέσα σε κάθε χώρο όπου γίνεται αφή πυράς, ένα δοχείο άμμου ή άλλου ξηρού υλικού κατάλληλου για κατάσβεση πυρκαϊών πετρελαίου, χωρητικότητας 0.3 τουλάχιστον κυβικών μέτρων για πλοία ολικής χωρητικότητας 1000 κόρων και άνω και 0.15 τουλάχιστον κυβικών μέτρων για πλοία ολικής χωρητικότητας κάτω των 1000 κόρων.

Μαζί με το δοχείο πρέπει να υπάρχει ένα μικρό φτυάρι για το διασκορπισμό του περιεχομένου του.

Αντί του δοχείου μπορεί να υπάρχει πρόσθετος φορητός πυροσβεστήρας κατάλληλος για κατάσβεση πυρκαϊών πετρελαίου.

5. Στα πλοία της Κατηγορίας VIIA ολικής χωρητικότητας κάτω των 1000 κόρων, που φέρουν σύμφωνα με την παράγραφο 2 του άρθρου αυτού μόνιμο σύστημα κατάσβεσης πυρκαϊάς με ατμό και το σύστημα αυτό τροφοδοτείται με ατμό από υδραυλωτό λέβητα , πρέπει να υπάρχει, επιπλέον, για προστασία του λεβητοστασίου και των χώρων όπου βρίσκεται η μονάδα καύσιμου πετρελαίου ένας πυροσβεστήρας αφρού χωρητικότητας τουλάχιστον 150 λίτρων ή διοξειδίου του άνθρακα τουλάχιστον 45 χιλιογράμμων ή σκόνης τουλάχιστον 25 χιλιογράμμων.

6. Πλοία της Κατηγορίας VIIA , χωρητικότητας 1000 κόρων και άνω των οποίων η τρόπιδα τοποθετήθηκε ή τα οποία βρίσκονταν σε παραμφερές στάδιο κατασκευής, πριν από την 26 Μαΐου 1965, μπορούν να φέρουν, ύστερα από έγκριση της ΔΕΕΠ, αντί των μονίμων συστημάτων που προβλέπονται από την παράγραφο 1 του άρθρου αυτού, μόνιμο σύστημα κατάσβεσης πυρκαϊάς με ατμό το οποίο να πληροί τις απαιτήσεις του άρθρου 65 υπό τον όρο ότι υπάρχει επί πλέον για την προστασία του λεβητοστασίου και των χώρων όπου βρίσκεται η μονάδα καυσίμου πετρελαίου, ένας πυροσβεστήρας αφρού χωρητικότητας 150 τουλάχιστον λίτρων ή διοξειδίου του άνθρακα 45 τουλάχιστον χιλιογράμμων ή σκόνης 25 τουλάχιστον χιλιογράμμων.

Άρθρο 38

Χώροι όπου υπάρχουν μηχανές εσωτερικής καύσης

1. Για την προστασία κάθε χώρου πλοίου Κατηγορίας VIIA μέσα στον οποίο βρίσκονται μηχανές εσωτερικής καύσης, που χρησιμοποιούνται είτε ως κύριο μέσο πρόωσης, είτε για βοηθητικούς σκοπούς και που έχουν στη δεύτερη αυτή περίπτωση συνολική ιπποδύναμη τουλάχιστον 1000 ίππων (ΒΗΡ) πρέπει να υπάρχει ένα τουλάχιστον από τα μόνιμα συστήματα κατάσβεσης πυρκαϊάς που προβλέπονται από την παράγραφο 1 του άρθρου 12.

2. Επί πλέον των απαιτήσεων της προηγουμένης παραγράφου πρέπει να υπάρχουν:

(α) Ενας πυροσβεστήρας αφρού χωρητικότητας 50 τουλάχιστον λίτρων ή διοξειδίου του άνθρακα 20 τουλάχιστον χιλιογράμμων, ή σκόνης 12 τουλάχιστον χιλιογράμμων.

(β) Φορητοί πυροσβεστήρες κατάλληλοι για κατάσβεση πυρκαϊών πετρελαίου, ένας για κάθε 1000 ίππους (ΒΗΡ) ιπποδύναμης των μηχανών ή κλάσματός της.

Οι πυροσβεστήρες αυτοί δεν πρέπει να είναι λιγότεροι από δύο ούτε απαιτούνται περισσότεροι από έξι, και οι μισοί τουλάχιστον από αυτούς πρέπει να είναι κατάλληλοι για κατάσβεση πυρκαϊών παρουσία ηλεκτρικού ρεύματος.

3. Πλοία Κατηγορίας VIIA των οποίων η τρόπιδα τοποθετήθηκε ή τα οποία βρίσκονταν σε παραμφερές στάδιο κατασκευής, πριν από την 26-5-1965, μπορούν αντί της εγκατάστασης ενός από τα μόνιμα συστήματα κατάσβεσης πυρκαϊάς που προβλέπονται από την παράγραφο 1 του άρθρου αυτού να φέρουν τα πυροσβεστικά μέσα που προβλέπονται από την παράγραφο 2 του άρθρου αυτού σε διπλάσιο αριθμό.

Άρθρο 39

Χώροι όπου υπάρχουν ατμομηχανές

1. Στους χώρους πλοίων Κατηγορίας VIIA στους οποίους είναι εγκατεστημένοι ατμοστρόβιλοι ή κλειστές ατμομηχανές, που λιπαίνονται με πίεση, και χρησιμοποιούνται είτε για την πρόωση του πλοίου είτε για βοηθητικούς σκοπούς εφ'όσον έχουν στη δεύτερη αυτή περίπτωση συνολική ιπποδύναμη τουλάχιστον 1000 ίππων (SHP), πρέπει να υπάρχουν:

(α) Πυροσβεστήρες αφρού χωρητικότητας 50 τουλάχιστον λίτρων ο καθένας ή πυροσβεστήρες διοξειδίου του άνθρακα 20 τουλάχιστον χιλιογράμμων, ή σκόνης 12 τουλάχιστον χιλιογράμμων ο καθένας, επαρκείς σε αριθμό ώστε να καθίσταται δυνατή η εκτόξευση αφρού ή διοξειδίου του άνθρακα ή σκόνης σε οποιοδήποτε σημείο του συστήματος λίπανσης με πίεση καθώς και σε οποιοδήποτε τμήμα του περιβλήματος των μερών των ατμοστροβίλων, των ατμομηχανών ή του συνδεδεμένου με αυτούς μηχανισμού που λιπαίνονται με πίεση.

Οι πυροσβεστήρες δεν απαιτούνται στους παραπάνω χώρους εφ'όσον αυτοί προστατεύονται με μόνιμο σύστημα κατάσβεσης πυρκαϊάς, σύμφωνα με τις απαιτήσεις της παραγράφου 1 του άρθρου 37 ή της παραγράφου 1 του άρθρου 38.

(β) Ενας φορητός πυροσβεστήρας κατάλληλος για κατάσβεση πυρκαϊών πετρελαίου για κάθε 1000 ίππους (SHP) ιπποδύναμης των μηχανών ή κλάσματός της.

Οι πυροσβεστήρες αυτοί δεν μπορεί να είναι λιγότεροι από δύο ούτε απαιτείται να είναι περισσότεροι από έξη και πάντως δεν απαιτούνται περισσότεροι εκείνων που προβλέπονται από την παράγραφο 2 του άρθρου 38.

Άρθρο 40

Εξαρτύσεις πυροσβέστη

Πλοία Κατηγορίας VIIA πρέπει να φέρουν δύο τουλάχιστον εξαρτύσεις πυροσβέστη.

Οι εξαρτύσεις αυτές πρέπει να πληρούν τις απαιτήσεις του άρθρου 67 του παρόντος Κανονισμού.

Άρθρο 41

Σύνδεσμος διεθνούς τύπου για σύνδεση με την ξηρά

1. Κάθε πλοίο Κατηγορίας VIIA ολικής χωρητικότητας 1000 κόρων και άνω, πρέπει να είναι εφοδιασμένο με ένα τουλάχιστον σύνδεσμο διεθνούς τύπου για σύνδεση με την ξηρά ο οποίος να πληροί τις απαιτήσεις του Κανονισμού 19 του Κεφαλαίου ΙΙ-2 των τροποποιήσεων 1981 της ΔΣ ΠΑΑΖΕΘ 1974 (Π.Δ. 541/1984 ΦΕΚ 198Α), ώστε να είναι δυνατή η τροφοδότηση με νερό του δικτύου πυρκαϊάς του πλοίου από άλλο πλοίο ή από την ξηρά.

2. Η χρησιμοποίηση του συνδέσμου αυτού πρέπει να είναι δυνατή σε οποιαδήποτε πλευρά του πλοίου.

Πλοία Κατηγορίας VII Β

Άρθρο 42

1. Πλοία Κατηγορίας VIIB, πρέπει να πληρούν από πλευράς πυροσβεστικών μέσων τις σχετικές απαιτήσεις των Μερών Α και Γ του Κεφαλαίου ΙΙ-2 των τροποποιήσεων 1981 της ΔΣ ΠΑΑΖΕΘ 1974 (ΠΔ 541/1984 ΦΕΚ 198Α).

Πλοία της κατηγορίας αυτής των οποίων η τρόπιδα τοποθετήθηκε ή βρίσκονταν σε παρεμφερές στάδιο κατασκευής την ή μετά την 1-7-1986 πρέπει επιπλέον να πληρούν από πλευράς πυροσβεστικών μέσων τις σχετικές απαιτήσεις του Κεφαλαίου ΙΙ-2 των τροποποιήσεων 1983 της ΔΣ ΠΑΑΖΕΘ 1974 (ΠΔ 126/1987 ΦΕΚ 70Α).

2. Τα πλοία της Κατηγορίας VIIB, πρέπει να πληρούν κατά περίπτωση τις ειδικές απαιτήσεις των παραγράφων 1.β και 3.β του άρθρου 34, του άρθρου 35, της παραγράφου 4.γ του άρθρου 37, των παραγράφων 2.β(ιιι), 4.δ και 4.ε. του άρθρου 58, των παραγράφων 1 και 3 του άρθρου 59, της παραγράφου 9 του άρθρου 64, της παραγράφου 8 του άρθρου 65 και της παραγράφου 2 του άρθρου 67 του παρόντος Κανονισμού.

Πλοία Κατηγορίας VII Γ

Άρθρο 43

1. Κάθε πλοίο Κατηγορίας VII Γ, πρέπει να φέρει τα μέσα που καθορίζονται στο άρθρο αυτό, έτσι ώστε να επιτυγχάνεται η εκτόξευση μιας τουλάχιστον προβολής νερού μέχρι οποιοδήποτε σημείο του πλοίου που είναι κανονικά προσιτό κατά τη διάρκεια του ταξιδίου στους επιβαίνοντες και μέχρι οποιοδήποτε σημείο οποιουδήποτε χώρου φορτίου όταν αυτός είναι κενός.

2. Κάθε πλοίο της Κατηγορίας αυτής πρέπει να φέρει μία τουλάχιστον αντλία πυρκαϊάς που να πληροί τις απαιτήσεις του άρθρου 57 και να είναι ικανή να παρέχει μια τουλάχιστον προβολή νερού από οποιαδήποτε λήψη, εύκαμπτο σωλήνα και ακροσωλήνιο με τα οποία να είναι εφοδιασμένο το πλοίο.

3. Κάθε πλοίο της Κατηγορίας VII Γ πρέπει να διαθέτει κύριο δίκτυο πυρκαϊάς, σωληνώσεις θαλασσινού νερού και λήψεις πυρκαϊάς σύμφωνα με τις απαιτήσεις του άρθρου 58.

Επί πλέον πρέπει να διαθέτει τρεις τουλάχιστον εύκαμπτους σωλήνες πυρκαϊάς εφοδιασμένους με ακροσωλήνια σύμφωνα με τις απαιτήσεις του άρθρου 59 καθώς και ένα τουλάχιστον ακροσωλήνιο ραντισμού ή μικτού τύπου.

4. Κάθε πλοίο της Κατηγορίας αυτής πρέπει να φέρει τρεις τουλάχιστον φορητούς πυροσβεστήρες τοποθετημένους σε κατάλληλες θέσεις, ώστε ένας τουλάχιστον να είναι αμέσως διαθέσιμος σε κάθε χώρο ενδιαίτησης ή υπηρεσίας.

5. α) Για την προστασία κάθε χώρου πλοίου της Κατηγορίας αυτής όπου υπάρχουν πετρελαιολέβητες ή μονάδες καυσίμου πετρελαίου, που χρησιμοποιούνται για σκοπούς πρόωσης, πρέπει να υπάρχει ένα τουλάχιστον από τα παρακάτω μόνιμα συστήματα κατάσβεσης πυρκαϊάς:

ι) Μόνιμο σύστημα κατάσβεσης πυρκαϊάς με ραντισμό νερού υπό πίεση το οποίο να πληροί τις απαιτήσεις του άρθρου 64.

ιι) Μόνιμο σύστημα κατάσβεσης πυρκαϊάς με αέριο ή ατμό το οποίο να πληροί τις απαιτήσεις του άρθρου 65.

ιιι) Μόνιμο σύστημα κατάσβεσης πυρκαϊάς με αφρό χαμηλής εκτόνωσης το οποίο να πληροί τις απαιτήσεις του άρθρου 66.

ιν) Μόνιμο σύστημα κατάσβεσης πυρκαϊάς με αφρό υψηλής εκτόνωσης το οποίο να πληροί τις απαιτήσεις του Κανονισμού 9 του Κεφαλαίου ΙΙ-2 των τροποποιήσεων 1981 της ΔΣ ΠΑΑΖΕΘ 1974 (Π.Δ.541/1984 ΦΕΚ 198Α).

β) Εφ'όσον το μηχανοστάσιο δεν χωρίζεται πλήρως από το λεβητοστάσιο με διάφραγμα ή μπορεί να διαρρεύσει καύσιμο πετρέλαιο από το λεβητοστάσιο στο μηχανοστάσιο, τότε το σύνολο των χώρων του μηχανοστασίου και του λεβητοστασίου θεωρείται για τους σκοπούς του άρθρου αυτού ως ένα διαμέρισμα.

γ) Επί πλέον των απαιτήσεων της παραγράφου 5α πρέπει να υπάρχουν:

ι) Μέσα σε κάθε λεβητοστάσιο ή χώρο όπου υπάρχει τμήμα οποιασδήποτε μονάδας καυσίμου πετρελαίου, δύο τουλάχιστον φορητοί πυροσβεστήρες κατάλληλοι για κατάσβεση πυρκαϊών πετρελαίου.

ιι) Μέσα σε κάθε χώρο όπου γίνεται αφή πυράς, ένα δοχείο το οποίο να περιέχει τουλάχιστον 0,15 κυβικά μέτρα άμμου ή άλλου ξηρού υλικού κατάλληλου για κατάσβεση πυρκαϊών πετρελαίου μαζί με μικρό φτυάρι για το διασκορπισμό του περιεχομένου του δοχείου.

Αντί του δοχείου μπορεί να υπάρχει πρόσθετος φορητός πυροσβεστήρας κατάλληλος για κατάσβεση πυρκαϊών πετρελαίου.

6. Για την προστασία κάθε χώρου πλοίου της Κατηγορίας αυτής όπου υπάρχουν μηχανές εσωτερικής καύσης πρέπει

να υπάρχει ένας φορητός πυροσβεστήρας ανά 100 ίππους (BHP) ιπποδύναμης των μηχανών ή κλάσματος αυτής, κατάλληλος για κατάσβεση πυρκαϊών πετρελαίου.

Οι πυροσβεστήρες αυτοί δεν απαιτείται να είναι περισσότεροι από έξι (6). Αντί των πυροσβεστήρων αυτών μπορούν να υπάρχουν δύο μόνο φορητοί πυροσβεστήρες με την προϋπόθεση ότι υπάρχει επιπλέον ένας πυροσβεστήρας αφρού χωρητικότητας 50 τουλάχιστον λίτρων ή διοξειδίου του άνθρακα 20 τουλάχιστον χιλιογράμμων ή σκόνης 12 χιλιογράμμων. Από τους φορητούς πυροσβεστήρες οι μισοί τουλάχιστον πρέπει να είναι κατάλληλοι για κατάσβεση πυρκαϊών παρουσία ηλεκτρικού ρεύματος.

7. Κάθε πλοίο της Κατηγορίας VII Γ που εκτελεί πλόες εκτός Μεσογείου, Ερυθράς Θάλασσας και Ευξείνου Πόντου πρέπει να φέρει μία τουλάχιστον εξάρτυση πυροσβέστη η οποία να πληροί τις απαιτήσεις του άρθρου 67.

8. Κάθε πλοίο της Κατηγορίας VII Γ πρέπει να φέρει τουλάχιστον ένα μεγάλο πέλεκυ πυρκαϊάς.

Πλοία Κατηγορίας VIII

Ολικής χωρητικότητας 1000 κόρων και άνω

Άρθρο 44

1. Τα πλοία της Κατηγορίας VIII, ολικής χωρητικότητας 1000 κόρων και άνω πρέπει να πληρούν τις απαιτήσεις των άρθρων 34, 35, 37, 38, 39, 40 και 41 όπως αυτές ισχύουν για πλοία Κατηγορίας VIIA ολικής χωρητικότητας 1000 κόρων και άνω.

2. Πλοία της Κατηγορίας VIII, ολικής χωρητικότητας 2000 κόρων και άνω των οποίων η τρόπιδα τοποθετήθηκε ή τα οποία βρίσκονταν σε παραμφερές στάδιο κατασκευής την ή μετά την 1-9-84 πρέπει επιπλέον να πληρούν τις απαιτήσεις του άρθρου 36.

Πλοία Κατηγορίας VIII

Ολικής χωρητικότητας 500 μέχρι 1000 κόρων

Άρθρο 45

1. Τα πλοία της Κατηγορίας VIII ολικής χωρητικότητας 500 μέχρι 1000 κόρων πρέπει να πληρούν τις απαιτήσεις των παραγράφων 1β και 3β του άρθρου 34 και του άρθρου 35, όπως αυτές ισχύουν για πλοία Κατηγορίας VIIA ολικής χωρητικότητας κάτω των 1000 κόρων. Επί πλέον τα πλοία αυτά εφ'όσον διαθέτουν πετρελαιολέβητες για την πρόωσή τους πρέπει να πληρούν τις απαιτήσεις των παραγράφων 1,3 και 4 του άρθρου 37.

2. Πλοία των οποίων η τρόπιδα τοποθετήθηκε ή τα οποία βρίσκονταν σε παραμφερές στάδιο κατασκευής πριν από την 1-9-84, μπορούν για την προστασία κάθε χώρου όπου υπάρχουν πετρελαιολέβητες για πρόωση ή μονάδες καυσίμου πετρελαίου, να φέρουν αντί των μόνιμων συστημάτων που προβλέπονται στην παράγραφο 1 του άρθρου 37 μόνιμο σύστημα κατάσβεσης πυρκαϊάς με ατμό που να πληροί τις απαιτήσεις του άρθρου 65.

3. Στα πλοία που εφαρμόζονται οι διατάξεις του παρόντος άρθρου, η μιά από τις δύο μηχανοκίνητες αντλίες πυρκαϊάς που προβλέπονται από την παράγραφο 1.β του άρθρου 34 μπορεί να λαμβάνει κίνηση από την κύρια μηχανή πρόωσης.

4. Πλοία εφοδιασμένα με πετρελαιολέβητες ή προωστήριες μηχανές εσωτερικής καύσης, πρέπει να φέρουν σε κάθε χώρο όπου υπάρχει πετρελαιολέβητας ή προωστήρια μηχανή εσωτερικής καύσης μία τουλάχιστον λήψη πυρκαϊάς μαζί με εύκαμπτο σωλήνα και από ένα ακροσωλήνιο προβολής και ραντισμού ή ένα μικτού τύπου.

5. Κάθε πλοίο στο οποίο εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου αυτού πρέπει να φέρει σε κάθε χώρο όπου υπάρχουν μηχανές εσωτερικής καύσης:

α) Δύο τουλάχιστον φορητούς πυροσβεστήτες κατάλληλους για την κατάσβεση πυρκαϊών πετρελαίου και έναν τουλάχιστον φορητό πυροσβεστήρα κατάλληλο για κατάσβεση πυρκαϊών παρουσία ηλεκτρικού ρεύματος.

β) Εφ'όσον η συνολική ιπποδύναμη των μηχανών υπερβαίνει τους 200 ίππους (BHP), ένα πυροσβεστήρα αφρού χωρητικότητας 50 τουλάχιστον λίτρων ή διοξειδίου του άνθρακα 20 τουλάχιστον χιλιογράμμων ή σκόνης 12 χιλιογράμμων.

6. Κάθε πλοίο στο οποίο εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου αυτού πρέπει να φέρει μία τουλάχιστον εξάρτυση πυροσβέστη η οποία να πληροί τις απαιτήσεις του άρθρου 67.

7. Κάθε πλοίο στο οποίο εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου αυτού πρέπει να φέρει ένα τουλάχιστον μεγάλο πέλεκυ πυρκαϊάς.

Πλοία Κατηγορίας VIII

Ολικής χωρητικότητας 150 μέχρι 500 κόρων

Άρθρο 46

Τα πλοία της Κατηγορίας VIII ολικής χωρητικότητας 150 μέχρι 500 κόρων πρέπει να πληρούν τις απαιτήσεις των παραγράφων 1, 2, 3, 4, 5.α, 5.β, 5.γ, 6 και 8 του άρθρου 43, όπως αυτές εφαρμόζονται σε πλοία Κατηγορίας VII Γ.

Πλοία Κατηγορίας VIII

Ολικής χωρητικότητας κάτω των 150 κόρων

Άρθρο 47

1. Τα πλοία της Κατηγορίας VIII ολικής χωρητικότητας κάτω των 150 κόρων και μήκους 33 μέτρων και άνω πρέπει να πληρούν τις απαιτήσεις των παραγράφων 1, 2 και 3 του άρθρου 43.

Η αντλία πυρκαϊάς που αναφέρεται στην παράγραφο 2 του άρθρου 43 μπορεί να λαμβάνει κίνηση από την κύρια μηχανή πρόωσης.

2. Τα πλοία της Κατηγορίας VIII ολικής χωρητικότητας κάτω των 150 κόρων και μήκους 10 μέχρι 33 μέτρων εφόσον φέρουν συνεχές κατάστρωμα πρέπει να πληρούν τις απαιτήσεις των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 25 όπως αυτές ισχύουν για πλοία Κατηγορίας III μήκους κάτω των 33 μέτρων.

Πλοία στα οποία εφαρμόζεται η παρούσα παράγραφος και των οποίων η τρόπιδα είχε τοποθετηθεί πριν από την 7-8-1968 αντί της απαιτούμενης αντλίας πυρκαϊάς με μόνιμο επιστόμιο αναρρόφησης μπορούν να φέρουν φορητή μηχανοκίνητη αντλία της ίδιας τουλάχιστον απόδοσης.

3. Τα πλοία της Κατηγορίας VIII ολικής χωρητικότητας κάτω των 150 κόρων πρέπει να φέρουν δύο τουλάχιστον πυροσβεστικούς κάδους με σχοινί.

4. Κάθε πλοίο Κατηγορίας VIII ολικής χωρητικότητας κάτω των 150 κόρων εφοδιασμένο με πετρελαιολέβητες ή προωστήριες μηχανές εσωτερικής καύσης, εφ'όσον έχει μήκος κάτω των 10 μέτρων πρέπει να φέρει δύο φορητούς πυροσβεστήρες κατάλληλους για κατάσβεση πυρκαϊών πετρελαίου και εφ'όσον έχει μήκος 10 μέτρων και άνω πρέπει να φέρει τρεις τέτοιους πυροσβεστήρες.

Από τους πυροσβεστήρες αυτούς ένας τουλάχιστον πρέπει να είναι κατάλληλος για κατάσβεση πυρκαϊών παρουσία ηλεκτρικού ρεύματος.

Πλοία Κατηγορίας IX A

Άρθρο 48

1. Τα πλοία της Κατηγορίας IX A πρέπει να πληρούν τις απαιτήσεις των άρθρων 34, 35, 37, 38, 39 και 41 όπως αυτές ισχύουν για πλοία Κατηγορίας VII A.

2. Κάθε πλοίο της Κατηγορίας αυτής πρέπει να φέρει τις εξαρτύσεις πυροσβέστη που καθορίζονται στον Κανονισμό 17 του Κεφαλαίου ΙΙ-2 των τροποποιήσεων 1981 της ΔΣ ΠΑΑΖΕΘ 1974 (Π.Δ. 541/1984-ΦΕΚ 198Α).

3. Τα πλοία της Κατηγορίας αυτής πρέπει να πληρούν επίσης κατά περίπτωση τις απαιτήσεις των Κανονισμών 55 έως 64 του Κεφαλαίου ΙΙ-2 της ΔΣ ΠΑΑΖΕΘ 1974 όπως αυτή τροποποιήθηκε με το Πρωτόκολλο 1978 ανάλογα με την ημερομηνία τοποθέτησης της τρόπιδας του όπως καθορίζεται στον Κανονισμό 1(α) του Κεφαλαίου ΙΙ-2 της ΔΣ ΠΑΑΖΕΘ 1974 όπως αυτή τροποποιήθηκε με το Πρωτόκολλο 1978.

4. Τα πλοία της Κατηγορίας ΙΧ Α ολικής χωρητικότητας 2.000 κόρων και άνω, που θεωρούνται υπάρχοντα κατά τον Κανονισμό 1(α) του Κεφαλαίου ΙΙ-2 της ΔΣ ΠΑΑΖΕΘ 1974 όπως αυτή τροποποιήθηκε με το Πρωτόκολλο 1978 και δεν υποχρεώνονται να συμμορφώνονται με τις διατάξεις του Κανονισμού 60 του Κεφαλαίου ΙΙ-2 αυτής, πρέπει να φέρουν μόνιμο σύστημα κατάσβεσης της πυρκαϊάς με αέριο ή ατμό για την προστασία κάθε χώρου φορτίου σύμφωνα με τις απαιτήσεις του άρθρου 65 του παρόντος Κανονισμού.

Στα πλοία αυτά επιτρέπεται η αντικατάσταση του πιο πάνω συστήματος με μόνιμο σύστημα αφρού το οποίο να πληροί τις απαιτήσεις των παραγράφων 2, 3 και 4 του άρθρου 66 του παρόντος Κανονισμού.

5. Το σύστημα αφρού που αναφέρεται στην παράγραφο (η) του Κανονισμού 60 του Κεφαλαίου ΙΙ-2 της ΔΣ ΠΑΑΖΕΘ 1974, όπως αυτή τροποποιήθηκε με το Πρωτόκολλο 1978 πρέπει να πληροί τις απαιτήσεις των παραγράφων 2, 3 και 4 του άρθρου 66 του παρόντος Κανονισμού.

Πλοία Κατηγορίας ΙΧ Β

Άρθρο 49

1. Τα πλοία της Κατηγορίας ΙΧ Β πρέπει να πληρούν τις σχετικές απαιτήσεις των μερών Α και Δ του Κεφαλαίου ΙΙ-2 των τροποποιήσεων 1981 της ΔΣ ΠΑΑΖΕΘ 1974 (Π.Δ.541/1984ΦΕΚ 198Α). Πλοία της Κατηγορίας αυτής των οποίων η τρόπιδα τοποθετήθηκε ή βρίσκονταν σε παρεμφερές στάδιο κατασκευής την ή μετά την 1-7-1986 πρέπει επί πλέον να πληρούν από πλευράς πυροσβεστικών μέσων τις σχετικές απαιτήσεις του Κεφαλαίου ΙΙ-2 των τροποποιήσεων 1983 της ΔΣ ΠΑΑΖΕΘ 1974, Π.Δ. 126/1987 ΦΕΚ 70 Α).

2. Τα πλοία αυτά πρέπει επίσης να πληρούν κατά περίπτωση τις ειδικές απαιτήσεις της παραγράφου 2 του άρθρου 42 του παρόντος Κανονισμού.

Πλοία Κατηγορίας ΙΧ Γ

Άρθρο 50

1. Τα πλοία της Κατηγορίας ΙΧ Γ πρέπει να πληρούν τις απαιτήσεις του άρθρου 43 του παρόντος Κανονισμού, όπως αυτές ισχύουν για πλοία Κατηγορίας VII Γ.

2. Πλοία της Κατηγορίας ΙΧ Γ ολικής χωρητικότητας 300 κόρων και άνω των οποίων η τρόπιδα θα τοποθετηθεί 6 μήνες μετά τη δημοσίευση του παρόντος Κανονισμού, και μεταφέρουν τα φορτία που καθορίζονται στην παράγραφο 1 του Κανονισμού 55 των τροποποιήσεων 1981 της ΔΣ ΠΑΑΖΕΘ 1974 (Π.Δ. 541/ 1984-ΦΕΚ 198Α), πρέπει επί πλέον να διαθέτουν σύστημα αφρού καταστρώματος, σύμφωνα με τις απαιτήσεις του Κανονισμού 61 του Κεφαλαίου ΙΙ-2 των τροποποιήσεων 1981 της ΔΣ ΠΑΑΖΕΘ 1974 (Π.Δ. 541/1984-ΦΕΚ 198Α).

Πλοία Κατηγορίας Χ

Άρθρο 51

1. Τα πλοία της Κατηγορίας Χ, πρέπει να πληρούν τις απαιτήσεις των άρθρων 44 (πλην της παραγράφου 2 αυτού) έως και 47 όπως αυτές ισχύουν για πλοία Κατηγορίας VIII ανάλογης χωρητικότητας.

2. Τα πλοία της Κατηγορίας Χ, ολικής χωρητικότητας 500 κόρων και άνω, των οποίων η τρόπιδα τοποθετήθηκε ή τα οποία βρίσκονταν σε παρεμφερές στάδιο κατασκευής την ή μετά την 25-5-1980 πρέπει επίσης να πληρούν τις απαιτήσεις των Κανονισμών 55, 56, 57, 58, 59, 60 (πλην της παραγράφου δ αυτού) 61, 62, 63 και 64 του Κεφαλαίου ΙΙ-2 της ΔΣ ΠΑΑΖΕΘ 1974.

3. Δεξαμενόπλοια της Κατηγορίας Χ ολικής χωρητικότητας 500 κόρων και άνω και νεκρού βάρους κάτω των 100.000 τόννων και πλοία συνδυασμένων μεταφορών ολικής χωρητικότητας 500 κόρων και άνω και νεκρού βάρους κάτω των 50000 τόννων, των οποίων η τρόπιδα τοποθετήθηκε ή βρίσκονταν σε παραμφερές στάδιο κατασκευής την ή μετά την 25-5-1980 και μεταφέρουν τα φορτία που καθορίζονται στην παράγραφο (α) του Κανονισμού 55 του Κεφαλαίου ΙΙ-2 της ΔΣ ΠΑΑΖΕΘ 1974, πρέπει να φέρουν για την προστασία των δεξαμενών φορτίου μόνιμο σύστημα αφρού το οποίο να πληροί τις απαιτήσεις του Κανονισμού 61 του Κεφαλαίου ΙΙ-2 των τροποποιήσεων 1981 της ΔΣ ΠΑΑΖΕΘ 1974 (Π.Δ. 541/1984 ΦΕΚ 198Α).

4. Πλοία της Κατηγορίας Χ ολικής χωρητικότητας 2.000 κόρων και άνω, των οποίων η τρόπιδα τοποθετήθηκε ή τα οποία βρίσκονταν σε παραμφερές στάδιο κατασκευής πριν από την 25-5-1980, πρέπει να φέρουν μόνιμο σύστημα κατάσβεσης πυρκαϊάς με αέριο ή ατμό για την προστασία κάθε χώρου φορτίου σύμφωνα με τις απαιτήσεις του άρθρου 65 του παρόντος Κανονισμού. Στα πλοία αυτά επιτρέπεται η αντικατάσταση του πιο πάνω συστήματος με μόνιμο σύστημα αφρού που πληροί τουλάχιστον τις απαιτήσεις των παραγράφων 2, 3 και 4 του άρθρου 66 του παρόντος Κανονισμού.

Πλοία Κατηγορίας ΧΙ

Άρθρο 52

1. Τα πλοία της Κατηγορίας ΧΙ πρέπει να πληρούν τις απαιτήσεις των άρθρων 34 έως και 47 (πλην της παραγράφου 2 του άρθρου 47) ανάλογα με τους πλόες που εκτελούν και τη χωρητικότητά τους.

2. Τα πλοία της Κατηγορίας ΧΙ πρέπει να φέρουν φορητή μηχανοκίνητη αντλία πυρκαϊάς, ικανή να παρέχει προβολή νερού σε απόσταση 7 τουλάχιστον μέτρων, δια μέσου εύκαμπτου σωλήνα και ακροσωληνίου προβολής.

3. Τα πλοία της Κατηγορίας ΧΙ ολικής χωρητικότητας κάτω των 150 κόρων και μήκους κάτω των 33 μέτρων πρέπει να φέρουν:

α) μηχανοκίνητη αντλία πυρκαϊάς στο μηχανοστάσιο με μόνιμο επιστόμιο αναρρόφησης θάλασσας,

β) δύο εύκαμπτους σωλήνες πυρκαϊάς,

γ) ένα ακροσωλήνιο προβολής, διαμέτρου τουλάχιστον 10 χιλιοστομέτρων και ένα ακροσωλήνιο ραντισμού ή ένα ακροσωλήνιο μικτού τύπου.

4. Ειδικά τα ρυμουλκά και ναυαγοσωστικά με προωστήριες μηχανές συνολικής ιπποδύναμης 400 ίπποι (ΒΗΡ) και άνω, επιπλέον των πυροσβεστικών μέσων που καθορίζονται στις προηγούμενες παραγράφους του άρθρου αυτού πρέπει να φέρουν τα παρακάτω μέσα και εφόδια ώστε να εξασφαλίζεται η δυνατότητα παροχής αποτελεσματικής βοήθειας σε πλοία που κινδυνεύουν:

α) Τα ρυμουλκά και ναυαγοσωστικά, των οποίων η τρόπιδα τοποθετήθηκε μετά την 28 Ιουλίου 1977:

ι) Δύο μόνιμες μηχανοκίνητες αντλίες πυρκαϊάς από τις οποίες η μία πρέπει να έχει ανεξάρτητη κίνηση, ενώ η άλλη μπορεί να είναι εξαρτημένη από την προωστήρια μηχανή, με την προϋπόθεση ότι υπάρχει δυνατότητα λειτουργίας της και όταν το πλοίο δεν κινείται.

Κάθε μία από τις αντλίες αυτές πρέπει να έχει μανομετρικό ύψος 40 τουλάχιστον μέτρων ή πίεση 4 ατμοσφαιρών και ικανότητα παροχής 60 τουλάχιστον κυβικών μέτρων ανά ώρα.

Οι μόνιμες μηχανοκίνητες αντλίες πυρκαϊάς που φέρουν τα πλοία αυτά κατ'εφαρμογή των προηγουμένων παραγράφων του παρόντος άρθρου, μπορούν να γίνουν δεκτές για τους σκοπούς της παρούσης παραγράφου, εφ'όσον πληρούν τις απαιτήσεις παροχής και μανομετρικού ύψους.

Τα πλοία μήκους κάτω των 14 μέτρων μπορούν να φέρουν μία μόνο τέτοια αντλία.

ιι) Τέσσερεις τουλάχιστο λήψεις πυρκαϊάς στο κατάστρωμα με ημισύνδεσμους ταχείας προσαρμογής διαμέτρου 0,045 μέτρων.

Σε πλοία της Κατηγορίας XI μήκους κάτω των 14 μέτρων απαιτούνται δύο τουλάχιστον λήψεις πυρκαϊάς.

Από μία από τις λήψεις αυτές πρέπει να είναι δυνατή η εκτόξευση αφρού που παράγεται είτε με υπάρχουσα στο πλοίο ειδική συσκευή είτε με τη χρήση φορητού αναμικτήρα με ειδικό ακροσωλήνιο, ώστε να εξασφαλίζεται ικανοποιητική απόδοση.

Ο αφρός που παράγεται πρέπει να είναι συνεκτικός, να μη διασπάται από τη θερμότητα και τα αέρια της καύσης και γενικά να έχει αποτελεσματική δράση κατά της φωτιάς.

ιιι) Οκτώ τουλάχιστον εύκαμπτους σωλήνες πυρκαϊάς μήκους 12 έως 20 μέτρων ο καθένας με ημισύνδεσμους ταχείας προσαρμογής διαμέτρου 0,045 μέτρων.

Σε πλοία μήκους κάτω των 14 μέτρων επαρκούν τέσσερις τέτοιοι σωλήνες.

ιν) Ενα σύνδεσμο διεθνούς τύπου που να μπορεί να προσαρμόζεται στους ημισυνδέσμους των εύκαμπτων σωλήνων.

ν) Δύο ακροσωλήνια μικτού τύπου (προβολής-ραντισμού) διαμέτρου μέχρι 22 χιλιοστόμετρα που να μπορούν να προσαρμόζονται στους ημισυνδέσμους των εύκαμπτων σωλήνων.

νι) Εναν προβολέα με ισχύ τουλάχιστον 500 WATT.

Σε πλοία μήκους κάτω των 14 μέτρων η ισχύς αυτή μπορεί να είναι μικρότερη, αλλά όχι κάτω των 150 WATT.

νιι) Δύο τουλάχιστον μεγάλους πελέκεις πυρκαϊάς.

νιιι) Διακόσια (200) τουλάχιστον λίτρα αφροπαραγωγού υλικού σε δοχεία των 20 λίτρων ή σε κατάλληλη δεξαμενή, εάν ο αφρός παρέχεται απ'ευθείας χωρίς την παρεμβολή ειδικού ακροσωληνίου.

Σε πλοία μήκους κάτω των 14 μέτρων η ποσότητα του αφροπαραγωγού υλικού μπορεί να είναι μικρότερη αλλά όχι κάτω των 100 λίτρων.

β) Τα ρυμουλκά και ναυαγοσωστικά των οποίων η τρόπιδα τοποθετήθηκε μέχρι και την 28 Ιουλίου 1977:

ι) Μία (1) ή περισσότερες μόνιμες μηχανοκίνητες αντλίες πυρκαϊάς συνολικής παροχής 40 τουλάχιστον κυβικών μέτρων την ώρα και μανομετρικού ύψους 25 τουλάχιστον μέτρων, ή πίεσης 2,5 ατμοσφαιρών.

Οι μόνιμες μηχανοκίνητες αντλίες πυρκαϊάς που φέρουν τα πλοία αυτά κατ'εφαρμογήν των προηγουμένων παραγράφων του παρόντος άρθρου μπορούν να γίνουν δεκτές για τους σκοπούς της παρούσας παραγράφου, εφόσον πληρούν τις απαιτήσεις παροχής και μανομετρικού ύψους.

ιι) Δύο τουλάχιστον λήψεις πυρκαϊάς στο κατάστρωμα με ημισυνδέσμους ταχείας προσαρμογής.

Από μία από τις λήψεις αυτές πρέπει να είναι δυνατή η εκτόξευση αφρού που παράγεται με υπάρχουσα στο πλοίο ειδική συσκευή ή με τη χρήση φορητού αναμικτήρα με ειδικό ακροσωλήνιο, ώστε να εξασφαλίζεται ικανοποιητική απόδοση.

Ο αφρός που παράγεται πρέπει να είναι συνεκτικός, να μη διασπάται από τη θερμότητα και τα αέρια της καύσης και γενικά να έχει αποτελεσματική δράση κατά της φωτιάς.

ιιι) Τέσσερις τουλάχιστον εύκαμπτους σωλήνες πυρκαϊάς μήκους 12 έως 20 μέτρων ο καθένας με ημισύνδεσμους ταχείας προσαρμογής.

ιν) Ενα σύνδεσμο διεθνούς τύπου που να μπορεί να προσαρμόζεται στους ημισυνδέσμους των εύκαμπτων σωλήνων.

ν) Δύο ακροσωλήνια μικτού τύπου (προβολής-ραντισμού) διαμέτρου μέχρι 22 χιλιοστόμετρα που να μπορούν να προσαρμόζονται στους ημισύνδεσμους των εύκαμπτων σωλήνων.

νι) Ένα προβολέα με ισχύ τουλάχιστον 250 WATT.

Σε πλοία μήκους κάτω των 14 μέτρων, μπορεί η ισχύς αυτή να είναι μικρότερη, αλλά όχι κάτω από 80 WATT.

νιι) Δύο τουλάχιστον μεγάλους πέλεκεις πυρκαϊάς.

νιιι) Διακόσια (200) τουλάχιστον λίτρα αφροπαραγωγού υλικού σε δοχεία των 20 λίτρων ή σε κατάλληλη δεξαμενή, εάν ο αφρός παρέχεται απ'ευθείας χωρίς την παρεμβολή ειδικού ακροσωληνίου.

Σε πλοία μήκους κάτω των 14 μέτρων η ποσότητα του αφροπαραγωγού υλικού μπορεί να είναι μικρότερη αλλά όχι κάτω των 100 λίτρων.

5. Τα ναυαγοσωστικά με προωστήριες μηχανές συνολικής ιπποδύναμης μεγαλύτερης από 1000 ίππους (BHP), επί πλέον όσων καθορίζονται στις προηγούμενες παραγράφους του άρθρου αυτού πρέπει να φέρουν:

α) Τα ναυαγοσωστικά των οποίων η τρόπιδα τοποθετήθηκε μετά την 28 Ιουλίου 1977:

ι) Τις αντλίες πυρκαϊάς που καθορίζονται στην παράγραφο 4.α.ι. του άρθρου αυτού, κάθε μία από τις οποίες πρέπει να έχει μανομετρικό ύψος 60 τουλάχιστον μέτρων ή πίεση 6 ατμοσφαιρών (KG/CM^2) και ικανότητα παροχής 80 τουλάχιστον κυβικών μέτρων την ώρα.

ιι) Μιά συσκευή κοπής μετάλλων με φλόγα, εφοδιασμένη με σειρά από κόπτες.

ιιι) Κατάλληλη δεξαμενή με την ποσότητα αφρού που καθορίζεται στην παράγραφο 4.α.νιιι του άρθρου αυτού.

ιν) Ένα μόνιμο περιστρεφόμενο ακροσωλήνιο τοποθετημένο σε πυργίσκο, συνδεδεμένο με το δίκτυο πυρκαϊάς και αφρού του πλοίου.

ν) Μία εξάρτυση πυροσβέστη με αυτόνομη αναπνευστική συσκευή σύμφωνα με τις απαιτήσεις του άρθρου 67.

β) Τα ναυαγοσωστικά των οποίων η τρόπιδα τοποθετήθηκε μέχρι και την 28 Ιουλίου 1977:

ι) Τις αντλίες πυρκαϊάς που καθορίζονται στην παράγραφο 4.β.ι. του άρθρου αυτού οι οποίες πρέπει να έχουν συνολική παροχή ύδατος 60 τουλάχιστον κυβικών μέτρων την ώρα και μανομετρικό ύψος 40 τουλάχιστο μέτρων ή πίεση 4 ατμοσφαιρών (KG/CM^2).

ιι) Τον εξοπλισμό που καθορίζεται στα εδάφια 5.α.ιι, 5.α.ιιι, 5.α.ιν και 5.α.ν του άρθρου αυτού.

6. Τα ρυμουλκά που ασχολούνται αποκλειστικά με τη ρυμούλκηση φορτηγίδων ή πλωτών ναυπηγημάτων όπως γερανών, βυθοκόρων κλπ που χρησιμοποιούνται για εκτέλεση λιμενικών ή άλλων έργων, απαλλάσσονται από την υποχρέωση συμμόρφωσης τους με τις διατάξεις των παραγράφων 4 και 5 του άρθρου αυτού.

Πλοία Κατηγορίας XII

Άρθρο 53

Τα πλοία της Κατηγορίας XII πρέπει να πληρούν ανάλο-

γα με τη χωρητικότητά τους, τις απαιτήσεις των άρθρων 44, 45, 46 και 47 όπως αυτές ισχύουν για πλοία κατηγορίας VIII.

Πλοία Κατηγορίας XIII

Άρθρο 54

1. Τα πλοία της Κατηγορίας XIII πρέπει να πληρούν από πλευράς κατασκευής και εξοπλισμού, τις αντίστοιχες ανάλογα με το χρόνο ναυπήγησής τους, απαιτήσεις, που προβλέπονται από τις διατάξεις των κωδίκων του Διεθνούς Ναυτιλιακού Οργανισμού (INTERNATIONAL MARITIME ORGANIZATION), (Αποφάσεις IMO A 328/IX και Α. 329/IX), για πλοία που μεταφέρουν υγροποιημένα αέρια χύμα, όπως αυτοί ισχύουν κάθε φορά.

2. Τα πλοία της Κατηγορίας XIII που έχουν κατασκευασθεί την ή μετά την 1-7-1986 πρέπει να πληρούν ανεξάρτητα από τη χωρητικότητά τους, τις απαιτήσεις των τροποποιήσεων 1983 της ΔΣ ΠΑΑΖΕΘ 1974 (Π.Δ. 126/1987 ΦΕΚ 70 Α) για πλοία της κατηγορίας τους. (Διεθνής Κώδικας IMO για την κατασκευή και τον εξοπλισμό των πλοίων που μεταφέρουν υγροποιημένα αέρια χύμα).

3. Για όσα θέματα ανατίθεται με τους παραπάνω Κώδικες η ρύθμισή τους στην Αρχή κάθε χώρας, θα εφαρμόζονται οι διατάξεις της νομοθεσίας, που ισχύει για τα δεξαμενόπλοια ανάλογης χωρητικότητας, ηλικίας και πλόων.

Πλοία Κατηγορίας XIV

Άρθρο 55

1. Τα πλοία της Κατηγορίας XIV πρέπει να πληρούν από πλευράς κατασκευής και εξοπλισμού τις αντίστοιχες, ανάλογα με το χρόνο κατασκευής τους απαιτήσεις που προβλέπονται από τις διατάξεις του Κώδικα του Διεθνούς Ναυτιλιακού Οργανισμού (IMO) για την κατασκευή και τον εξοπλισμό των πλοίων που μεταφέρουν επικίνδυνα χημικά χύμα (Αποφάσεις IMO MSC 9(53), MSC 15(57), MEPC 20(22), MEPC 33(27), MEPC 56(33), MSC 29(61)) όπως αυτός ισχύει κάθε φορά.

2. Τα πλοία της Κατηγορίας αυτής που έχουν κατασκευασθεί την ή μετά την 1-7-1986 πρέπει, ανεξάρτητα από τη χωρητικότητά τους, να πληρούν τις απαιτήσεις των τροποποιήσεων 1983 της ΔΣ ΠΑΑΖΕΘ 1974 (Π.Δ.126/1987-ΦΕΚ 70Α) για πλοία της κατηγορίας τους (Διεθνής Κώδικας IMO για την κατασκευή και τον εξοπλισμό των πλοίων που μεταφέρουν επικίνδυνα χημικά χύμα).

3. Για όσα θέματα ανατίθεται με τους παραπάνω Κώδικες η ρύθμισή τους στην Αρχή κάθε χώρας θα εφαρμόζονται οι διατάξεις της νομοθεσίας που ισχύει για δεξαμενόπλοια ανάλογης χωρητικότητας, ηλικίας και πλόων.

ΜΕΡΟΣ IV

ΓΕΝΙΚΕΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ

Άρθρο 56

Πρόσθετες απαιτήσεις για πλοία που μεταφέρουν εκρηκτικές ύλες

1. Σε πλοία που υπάγονται στις διατάξεις του παρόντος Κανονισμού και μεταφέρουν εκρηκτικές ύλες τέτοιου είδους ή σε τέτοια ποσότητα που η μεταφορά τους από επιβατηγά πλοία απαγορεύεται από τον Κανονισμό «περί μεταφοράς επικινδύνων ειδών δια πλοίων» ή από το «Διεθνή Ναυτιλιακό Κώδικα Επικινδύνων Ειδών» του IMO, ή από την ΔΣ ΠΑΑΖΕΘ, δεν επιτρέπεται η χρησιμοποίηση ατμού για την κατάσβεση πυρκαϊάς σε διαμερίσματα που περιέχουν εκρηκτικές ύλες.

2. Τα πιο πάνω διαμερίσματα καθώς και τυχόν παρακείμενα διαμερίσματα φορτίου πρέπει να είναι εφοδιασμένα με σύστημα ανίχνευσης πυρκαϊάς ή καπνού που να παρέχει αυτόματα οπτική και ακουστική ένδειξη πυρκαϊάς σε μία ή περισσότερες θέσεις που μπορεί να γίνει αμέσως αντιληπτή από υπεύθυνο μέλος του πληρώματος.

3. Για τους σκοπούς του άρθρου αυτού ο όρος «Διαμέρισμα» σημαίνει όλους τους χώρους που περιλαμβάνονται μεταξύ δύο μονίμων παρακειμένων διαφραγμάτων και περιλαμβάνει το κατώτερο κύτος φορτίου και όλους τους υπερκείμενους χώρους φορτίου.

Άρθρο 57

Αντλίες πυρκαϊάς

1. α) Οι μηχανοκίνητες αντλίες πυρκαϊάς, εκτός των αντλιών πυρκαϊάς ανάγκης, που υποχρεούνται να φέρουν τα επιβατηγά πλοία, πρέπει να παρέχουν όλες μαζί, για καταπολέμηση πυρκαϊάς, νερό στις συνθήκες και στην πίεση που καθορίζονται στο άρθρο 58 του παρόντος κανονισμού και σε ποσότητα όχι λιγότερη από τα 2/3 εκείνης, που πρέπει να παρέχουν οι αντλίες κύτους όταν χρησιμοποιούνται για απάντληση κυτών.

β) Με την επιφύλαξη των διατάξεων των παραγράφων 4 και 5 του άρθρου 52 οι μηχανοκίνητες αντλίες πυρκαϊάς, εκτός των αντλιών πυρκαϊάς ανάγκης, που υποχρεούνται να φέρουν όλα τα πλοία, εκτός των επιβατηγών, πρέπει να παρέχουν, όλες μαζί, για την καταπολέμηση της πυρκαϊάς νερό στις συνθήκες και στην πίεση που καθορίζονται στο άρθρο 58 του παρόντος Κανονισμού και σε ποσότητα όχι μικρότερη από εκείνη που προκύπτει από τον παρακάτω τύπο:

Ποσότητα νερού σε κυβικά μέτρα ανά ώρα $Q = \frac{Cd^2}{645}$

όπου

$d = 25 + 1,68\sqrt{L(B+D)}$ (L,B και D μέτρα, και d σε mm)

C=5 για πλοία που πρέπει να φέρουν περισσότερες από μία αντλίες πυρκαϊάς (εκτός της αντλίας πυρκαϊάς ανάγκης) και

C=2,5 για πλοία που πρέπει να φέρουν μία αντλία πυρκαϊάς.

L: Το μήκος του πλοίου, που μετριέται στη γραμμή φόρτωσης θέρους από την πρωραία ακμή της στείρας μέχρι την πρυμναία ακμή του ποδοστήματος.

Αν δεν υπάρχει ποδόστημα, το μήκος μετριέται από την πρωραία ακμή της στείρας μέχρι τον άξονα του κορμού του πηδαλίου. Σε πλοία που έχουν πρύμνη καταδρομικού (ημιστρόγγυλη) ως μήκος λαμβάνεται το 96% του συνολικού μήκους της γραμμής φόρτωσης θέρους που έχει υπολογισθεί στο σχέδιο του πλοίου ή το μήκος που μετριέται από την πρωραία ακμή της στείρας μέχρι τον άξονα του κορμού του πηδαλίου, εφ'όσον αυτό είναι μεγαλύτερο.

B: Το μέγιστο πλάτος που μετριέται εξωτερικά των νομέων του πλοίου και

D: Το κοίλο (ύψος σχεδίασης) του πλοίου που μετριέται μέχρι το κατάστρωμα στεγανών.

Σε οποιαδήποτε περίπτωση, η συνολική παροχή των αντλιών πυρκαϊάς των παραπάνω πλοίων για καταπολέμηση πυρκαϊάς δεν απαιτείται να υπερβαίνει τα 180 κυβ. μέτρα ανά ώρα.

2. Κάθε μηχανοκίνητη αντλία πυρκαϊάς πρέπει να είναι ανεξάρτητη από τις κύριες μηχανές του πλοίου, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά στον παρόντα Κανονισμό. Ως αντλίες πυρκαϊάς μπορούν να χρησιμοποιούνται οι αντλίες υγιεινής, έρματος, απάντλησης κυτών ή οι αντλίες γενικής χρήσης με την προϋπόθεση ότι δεν χρησιμοποιούνται κανονικά για άντληση πετρελαίου. Αντλίες που χρησιμοποιούνται περιστασιακά για μετάγγιση ή άντληση πετρελαίου, μπορούν να χρησιμοποιούνται ως αντλίες πυρκαϊ-

άς με την προϋπόθεση ότι είναι εφοδιασμένες με κατάλληλη διάταξη εναλλαγής που συνοδεύεται με οδηγίες λειτουργίας αναρτημένες σε εμφανή θέση κοντά στη διάταξη αυτή.

3. α) Εφόσον ένα πλοίο πρέπει να φέρει περισσότερες από μία μηχανοκίνητες αντλίες πυρκαϊάς επί πλέον των αντλιών πυρκαϊάς ανάγκης, η παροχή κάθε μιας από αυτές πρέπει να είναι τουλάχιστον ίση με το 80% εκείνης που προκύπτει αν η ολική παροχή που απαιτείται από την παράγραφο 1 του άρθρου αυτού διαιρεθεί με τον αριθμό των αντλιών πυρκαϊάς, που πρέπει να φέρει το πλοίο σύμφωνα με τον παρόντα Κανονισμό.

Εφόσον ένα πλοίο διαθέτει περισσότερες αντλίες πυρκαϊάς απ'όσες απαιτούνται από τον παρόντα Κανονισμό, η παροχή κάθε μιας των αντλιών αυτών μπορεί, κατά την κρίση της ΔΕΕΠ, να είναι κατώτερη του 80%.

β) Κάθε μηχανοκίνητη αντλία πρέπει να είναι ικανή να παρέχει από οποιαδήποτε λήψη ή λήψεις πυρκαϊάς του πλοίου, τουλάχιστον τον αριθμό προβολών νερού που απαιτείται από τον παρόντα Κανονισμό, ανάλογα με την κατηγορία και τη χωρητικότητα του πλοίου, διατηρώντας παράλληλα την πίεση που καθορίζεται στην παράγραφο 2 του άρθρου 58.

4. Αν οι αντλίες πυρκαϊάς αναπτύσσουν τέτοια πίεση ώστε η ασκούμενη στις σωληνώσεις νερού, στις λήψεις πυρκαϊάς και στους εύκαμπτους σωλήνες να είναι μεγαλύτερη από αυτή που έχει υπολογισθεί, τότε το δίκτυο πυρκαϊάς πρέπει να εφοδιάζεται με ασφαλιστικές βαλβίδες, ή ισοδύναμες διατάξεις τοποθετημένες και ρυθμισμένες έτσι ώστε να προλαμβάνουν την υπερβολική πίεση σε οποιοδήποτε τμήμα του.

5. Στα πλοία Κατηγοριών ΙΑ, ΙΒ, ΙΓ, ΙΙ και ΙΙΙ οι αντλίες πυρκαϊάς ανάγκης πρέπει να είναι εγκατεστημένες σε θέσεις πρύμνηθεν του πρωραίου στεγανού διαφράγματος σύγκρουσης.

6. Το καύσιμο των μηχανών εσωτερικής καύσης που χρησιμοποιούνται για την κίνηση των αντλιών του πλοίου πρέπει να μην έχει σημείο ανάφλεξης μικρότερο των 60 βαθμών Κελσίου. Η ΔΕΕΠ μπορεί να επιτρέψει τη χρήση καυσίμου πετρελαίου με σημείο ανάφλεξης μικρότερο των 60 βαθμών Κελσίου, αλλά όχι μικρότερο των 43 βαθμών Κελσίου υπό την προϋπόθεση λήψης και τήρησης πρόσθετων προφυλάξεων και υπό τον όρο ότι η θερμοκρασία περιβάλλοντος του χώρου στον οποίο αποθηκεύεται ή χρησιμοποιείται το καύσιμο πετρέλαιο δεν επιτρέπεται να ανυψωθεί πάνω από τη θερμοκρασία που υπολείπεται κατά 10 βαθμούς Κελσίου του σημείου ανάφλεξης του καυσίμου.

Άρθρο 58

Κύριο δίκτυο πυρκαϊάς Σωληνώσεις θαλασσινού νερού Λήψεις πυρκαϊάς

1. Σε πλοία που απαιτείται από τον παρόντα Κανονισμό να είναι εφοδιασμένα με μηχανοκίνητες αντλίες πυρκαϊάς, η διάμετρος των σωληνώσεων θαλασσινού νερού που τροφοδοτούν τις λήψεις πυρκαϊάς πρέπει να είναι τέτοια ώστε να εξασφαλίζεται η μέγιστη απαιτούμενη από τον παρόντα Κανονισμό παροχή από:

(α) Την αντλία του πλοίου, εφόσον απαιτείται μόνο μία αντλία.

(β) Τις δύο αντλίες του πλοίου, που θα λειτουργούν ταυτόχρονα, εφόσον απαιτούνται δύο αντλίες και

(γ) Τις δύο μεγαλύτερες από τις αντλίες του πλοίου, που θα λειτουργούν ταυτόχρονα, εφόσον απαιτούνται περισσότερες από δύο αντλίες.

2. Σε μη επιβατηγά πλοία διεθνών πλόων η διάμετρος των σωληνώσεων του κυρίου δικτύου πυρκαϊάς και των σωληνώσεων θαλασσινού νερού πρέπει να είναι τέτοια ώστε να εξασφαλίζεται παροχή 140 κυβικών μέτρων ανά ώρα.

Όταν οι αντλίες πυρκαϊάς, που απαιτούνται από τον παρόντα Κανονισμό, καταθλίβουν προς οποιοδήποτε σημείο του πλοίου με τα ακροσωλήνια που καθορίζονται στο άρθρο 59, την ποσότητα νερού που προβλέπεται από την παράγραφο 1 του άρθρου αυτού, διαμέσου γειτονικών λήψεων πυρκαϊάς πρέπει οι ελάχιστες πιέσεις σε όλες τις λήψεις να είναι οι ακόλουθες:

(α) Επιβατηγά πλοία:

(ι) 4000 κοχ και άνω: 3,2 χιλιόγραμμα ανά τετραγωνικό εκατοστόμετρο.

(ιι) 1000 μέχρι 4000 κοχ: 2,8 χιλιόγραμμα ανά τετραγωνικό εκατοστόμετρο.

(ιιι) Κάτω των 1000 κοχ: 2,1 χιλιόγραμμα ανά τετραγωνικό εκατοστόμετρο.

(β) Μη επιβατηγά πλοία:

(ι) 6000 κοχ και άνω: 2,8 χιλιόγραμμα ανά τετραγωνικό εκατοστόμετρο.

(ιι) 1000 μέχρι 6000 κοχ: 2,6 χιλιόγραμμα ανά τετραγωνικό εκατοστόμετρο.

(ιιι) Κάτω των 1000 κοχ: 2,1 χιλιόγραμμα ανά τετραγωνικό εκατοστόμετρο.

3. (α) Σε πλοίο που προβλέπεται να διαθέτει τα μέσα για την παροχή δύο προβολών νερού πρέπει να υπάρχουν επαρκείς λήψεις κατάλληλα τοποθετημένες έτσι ώστε δύο τουλαχιστον προβολές νερού που δεν προέρχονται από την ίδια λήψη και από τις οποίες η μία θα εκτοξεύεται από ένα απλό τμήμα εύκαμπτου σωλήνα, να μπορούν να φθάνουν σε οποιοδήποτε σημείο του πλοίου κανονικά προσιτό κατά τη διάρκεια του ταξιδίου στους επιβάτες ή στο πλήρωμα, ή σε οποιοδήποτε σημείο οποιουδήποτε χώρου φορτίου όταν αυτός είναι κενός.

(β) Σε πλοίο που προβλέπεται να διαθέτει τα μέσα για την παροχή μίας προβολής ύδατος, πρέπει να υπάρχουν επαρκείς λήψεις κατάλληλα τοποθετημένες έτσι ώστε μία τουλάχιστον προβολή νερού που εκτοξεύεται από ένα απλό τμήμα εύκαμπτου σωλήνα, να μπορεί να φθάνει σε οποιοδήποτε σημείο του πλοίου κανονικά προσιτό κατά τη διάρκεια του ταξιδίου στους επιβάτες ή στο πλήρωμα, ή σε οποιαδήποτε σημείο οποιουδήποτε χώρου φορτίου, όταν αυτός είναι κενός.

4. (α) Το κύριο δίκτυο πυρκαϊάς δεν πρέπει να έχει άλλες συνδέσεις εκτός από αυτές που είναι αναγκαίες για την καταπολέμηση της πυρκαϊάς και την πλύση των καταστρωμάτων.

(β) Στο κύριο δίκτυο πυρκαϊάς, δεν επιτρέπεται χρησιμοποίηση υλικού που μπορεί να αχρηστευθεί εύκολα από τη θερμότητα εκτός αν αυτό προστατεύεται επαρκώς.

Οι σωληνώσεις και οι λήψεις πυρκαϊάς πρέπει να είναι τοποθετημένες έτσι ώστε να είναι δυνατή η εύκολη προσαρμογή σε αυτές των εύκαμπτων σωλήνων πυρκαϊάς.

Σε πλοία που μπορούν να μεταφέρουν φορτίο στο κατάστρωμα, οι λήψεις πρέπει να είναι τοποθετημένες έτσι ώστε να είναι πάντοτε εύκολα προσιτές, και οι σωληνώσεις να έχουν τέτοια διάταξη ώστε να αποφεύγεται όσο είναι πρακτικά δυνατό, ο κίνδυνος ζημιάς τους από το φορτίο.

Εκτός από την περίπτωση που το πλοίο φέρει εύκαμπτο σωλήνα και ακροσωλήνιο για κάθε λήψη πυρκαϊάς, σε οποιαδήποτε άλλη περίπτωση η σύνδεση των εύκαμπτων σωλήνων πυρκαϊάς και των ακροσωληνίων σε οποιαδήποτε λήψη πρέπει να γίνεται γρήγορα και να είναι στεγανή.

(γ) Κάθε λήψη πρέπει να φέρει κατάλληλο επιστόμιο διακοπής ώστε να είναι δυνατή η αποσύνδεση οποιουδή-

ποτε εύκαμπτου σωλήνα, ενώ οι αντλίες πυρκαϊάς βρίσκονται σε λειτουργία.

(δ) Οι σωληνώσεις θαλασσινού νερού δεν πρέπει να κατασκευάζονται από χυτοσίδηρο και στην περίπτωση που είναι από σίδηρο ή χάλυβα πρέπει να είναι επιψευδαργυρωμένες (γαλβανισμένες).

(ε) Όταν οι σωληνώσεις του δικτύου πυρκαϊάς που βρίσκονται στα ανοικτά καταστρώματα δεν διαθέτουν σύστημα αυτόματης αποστράγγισης πρέπει να υπάρχουν κατάλληλοι κρουνοί αποστράγγισης προς αποφυγή ζημιών από παγετό.

Άρθρο 59

Εύκαμπτοι σωλήνες πυρκαϊάς Ακροσωλήνια

1. Οι εύκαμπτοι σωλήνες πυρκαϊάς που προβλέπονται από τον παρόντα Κανονισμό δεν πρέπει να έχουν μήκος μεγαλύτερο από 20 μέτρα. Προκειμένου για πλοία που το μέγιστο πλάτος τους εξωτερικά των νομέων είναι 50 μέτρα και άνω, το μήκος των εύκαμπτων σωλήνων στους ανοικτούς χώρους και στους χώρους φορτίου δεν πρέπει να είναι μεγαλύτερο από 30 μέτρα.

Οι εύκαμπτοι σωλήνες πρέπει να είναι κατασκευασμένοι από οθόνινο (λινό) ύφασμα πυκνής ύφανσης ή από άλλο κατάλληλο υλικό και να είναι εφοδιασμένοι με ακροσωλήνιο προβολής καθώς και με τους συνδέσμους και τα άλλα αναγκαία μέσα και εξαρτήματα για τη σύνδεση μεταξύ τους και με τις λήψεις και με το ακροσωλήνιο.

2. Κάθε εύκαμπτος σωλήνας, που προβλέπεται από τον Κανονισμό αυτό, μαζί με τα αναγκαία για τη χρήση του εργαλεία και εξαρτήματα, πρέπει να είναι τοποθετημένος σε εμφανή θέση κοντά στις λήψεις, όπου προορίζεται να χρησιμοποιηθεί.

3. Οι εύκαμπτοι σωλήνες πυρκαϊάς που προβλέπονται από τον Κανονισμό αυτό, δεν πρέπει να χρησιμοποιούνται για άλλους σκοπούς εκτός από την κατάσβεση πυρκαϊάς ή τη δοκιμή των μέσων κατάσβεσης πυρκαϊάς.

4.(α) Κάθε πλοίο που πρέπει σύμφωνα με τον παρόντα Κανονισμό να φέρει μηχανοκίνητες αντλίες πυρκαϊάς, πρέπει να είναι εφοδιασμένο με ακροσωλήνια διαμέτρου 12 χιλιοστομέτρων(1/2 δακτύλου) ή 16 χιλιοστομέτρων (5/8 δακτύλου) ή 19 χιλιοστομέτρων (3/4 δακτύλου) ή διαμέτρου όσο το δυνατόν εγγύτερης στις διαμέτρους αυτές.

Ενα πλοίο μπορεί να είναι εφοδιασμένο με ακροσωλήνια μεγαλύτερης διαμέτρου, εφόσον οι διατάξεις του παρόντος Κανονισμού σχετικά με την παροχή νερού για την καταπολέμηση πυρκαϊάς ικανοποιούνται με άλλο τρόπο.

(β) Τα ακροσωλήνια των χώρων μηχανών και των ανοικτών χώρων πρέπει να έχουν τέτοια διάμετρο ώστε να επιτυγχάνεται η μεγαλύτερη δυνατή παροχή με τον ελάχιστο αριθμό προβολών νερού στην πίεση που απαιτείται για την μικρότερη αντλία πυρκαϊάς που επιτρέπεται από τις διατάξεις της παραγράφου 3.α. του άρθρου 57.

Η διάμετρος πάντως των ακροσωληνίων δεν απαιτείται να είναι μεγαλύτερη από 19 χιλιοστόμετρα (3/4 δακτύλου).

γ) Τα ακροσωλήνια των χώρων ενδιαίτησης και υπηρεσίας δεν απαιτείται να έχουν διάμετρο μεγαλύτερη από 12 χιλιοστόμετρα (1/2 δακτύλου).

(δ) Κάθε ακροσωλήνιο ραντισμού που προβλέπεται από τον παρόντα Κανονισμό πρέπει να είναι κατάλληλο για κατάσβεση πυρκαϊάς από πετρέλαιο και να φέρεται επιπλέον οποιουδήποτε ακροσωληνίου προβολής που προβλέπεται από την παράγραφο 1 του άρθρου αυτού.

(ε) Τα παραπάνω ακροσωλήνια μπορούν να αντικαθίστανται από ακροσωλήνια μικτού τύπου με τα οποία να επιτυγχάνεται, εναλλακτικά, ραντισμός ή προβολή ύδατος.

Άρθρο 60

Πυροσβεστήρες

1. Γενικά

(α) Δεν επιτρέπεται η χρήση στα πλοία πυροσβεστήρων, αν περιέχουν υλικό γόμωσης, το οποίο είτε μόνο του είτε υπό τις αναμενόμενες συνθήκες χρήσης αναδίδει βλαβερά αέρια σε ποσότητες τέτοιες που να δημιουργούν κίνδυνο στην υγεία.

(β) Ως περιεχόμενο κάθε πυροσβεστήρα αερίου, λαμβάνεται για τους σκοπούς του παρόντος Κανονισμού, το μεγαλύτερο βάρος του αερίου που μπορεί να περιέχεται με ασφάλεια μέσα στον πυροσβεστήρα σε τροπικά κλίματα.

(γ) Η κατανομή των πυροσβεστήρων στα επιβατηγά και φορτηγά πλοία γίνεται σύμφωνα με τις διατάξεις του Παραρτήματος του Κανονισμού αυτού.

(δ) Όσον αφορά τα είδη πυροσβεστήρων, την κατασκευή, την επιθεώρηση, τη συντήρηση, τις δοκιμές, τις τεχνικές και λοιπές απαιτήσεις αυτών, εκτός από τις διατάξεις του παρόντα Κανονισμού, εφαρμόζονται και οι διατάξεις των Εθνικών Ελληνικών Προδιαγραφών που ισχύουν κάθε φορά.

(ε) Τα πιστοποιητικά επιθεωρήσεων και αναγομώσεων πυροσβεστήρων που πραγματοποιούνται στην Ελλάδα, γίνονται δεκτά μόνο εφόσον έχουν εκδοθεί από πρόσωπα που ασχολούνται κατ'επάγγελμα με τις εργασίες αυτές και είναι εφοδιασμένα με:

(1)Πτυχίο Δημόσιας Σχολής Σωστικών Πυροσβεστικών Μέσων ή

(2)Ειδική εξουσιοδότηση από αναγνωρισμένο κατασκευαστή Πυροσβεστήρων.

Τα στοιχεία των πιο πάνω πτυχίων ή εξουσιοδοτήσεων πρέπει να αναγράφονται στα πιστοποιητικά που εκδίδονται.

2. Μη φορητοί πυροσβεστήρες

Οι μη φορητοί πυροσβεστήρες αφρού και διοξειδίου του άνθρακα που απαιτούνται από τον παρόντα Κανονισμό πρέπει να πληρούν τις απαιτήσεις των άρθρων 61 και 62 αντίστοιχα.

3. Φορητοί πυροσβεστήρες

(α) Οι φορητοί πυροσβεστήρες του τύπου που εκτοξεύει υγρό πρέπει να περιέχουν πυροσβεστικό υλικό όχι περισσότερο από 13,5 λίτρα ούτε λιγότερο από 9 λίτρα.

(β) Το βάρος του περιεχομένου των φορητών πυροσβεστήρων διοξειδίου του άνθρακα πρέπει να είναι τουλάχιστον 6 χιλιόγραμμα.

(γ) Το βάρος του περιεχομένου των φορητών πυροσβεστήρων ξηρής σκόνης πρέπει να είναι τουλάχιστον 6 χιλιόγραμμα.

(δ) Κάθε φορητός πυροσβεστήρας άλλου τύπου, πρέπει να έχει πυροσβεστική ικανότητα τουλάχιστον ισοδύναμη με εκείνη πυροσβεστήρα του τύπου που εκτοξεύει υγρό περιεκτικότητας 9 λίτρων.

(ε) Οι φορητοί πυροσβεστήρες που προβλέπονται από τον παρόντα Κανονισμό, πρέπει να είναι σε κατάσταση πλήρους γόμωσης, έτοιμοι για χρήση και να μπορούν να μεταφέρονται με την ίδια ευκολία όπως και ένας πυροσβεστήρας του τύπου που εκτοξεύει υγρό περιεκτικότητας 13,5 λίτρων.

(στ) Οι φορητοί πυροσβεστήρες που προορίζονται για χρήση στους χώρους ενδιαίτησης και υπηρεσίας κάθε πλοίου, πρέπει να έχουν όσο είναι πρακτικά δυνατό, ομοιόμορφη μέθοδο λειτουργίας.

(ζ) Για τους απαιτούμενους σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος Κανονισμού φορητούς πυροσβεστήρες οι οποίοι μπορούν να αναγομωθούν εν πλω, πρέπει να διατίθενται αμοιβές γομώσεις σε ποσοστό 50%.

Εν πλω επιτρέπεται μόνο η αναγόμωση πυροσβεστή-

ρων που χρησιμοποιήθηκαν για κατάσβεση πυρκαϊάς ή εκτέλεση γυμνασίου.

Οι αμοιβές γομώσεις πρέπει να είναι κατάλληλα συσκευασμένες ώστε να φαίνεται ο κατασκευαστής και η ημερομηνία κατασκευής.

(η) Για τους απαιτούμενους σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος Κανονισμού φορητούς πυροσβεστήρες οι οποίοι δεν μπορούν να αναγομωθούν εν πλω πρέπει να διατίθενται αμοιβοί πυροσβεστήρες σε ποσοστό 50%. Οι αμοιβοί αυτοί πυροσβεστήρες δεν απαιτείται να είναι περισσότεροι των 20.

4. Υδραυλική δοκιμή φιαλών CO2 και φορητών πυροσβεστήρων μη επιβατηγών πλοίων.

Τα καθοριζόμενα στις εθνικές Ελληνικές προδιαγραφές χρονικά διαστήματα για την εκτέλεση υδραυλικής δοκιμής φιαλών CO2 και φορητών πυροσβεστήρων μη Ε/Γ πλοίων, εφ' όσον το πλοίο ευρίσκεται σε λιμάνια όπου δεν υπάρχουν δυνατότητες εκτέλεσης υδραυλικών δοκιμών ή δεν υπάρχουν επαρκή χρονικά περιθώρια λόγω ανειλημμένων υποχρεώσεων του πλοίου, μπορούν να παρατείνονται από τη Δ.Ε.Ε.Π. ή τον εξουσιοδοτημένο Νηογνώμονα που εκδίδει τα πιστοποιητικά ασφαλείας του πλοίου μέχρι το επόμενο λιμάνι κατάπλου όπου παρέχονται σχετικές ευκολίες, υπό την προϋπόθεση ότι διαπιστώνεται από επιθεωρητή της Δ.Ε.Ε.Π. ή του Νηογνώμονα ότι το σύστημα CO2 και οι φιάλες του συστήματος ή των πυροσβεστήρων ευρίσκονται σε καλή κατάσταση από άποψη εμφάνισης και συντήρησης.

Η κατά τα ανωτέρω χορηγούμενη προθεσμία δεν μπορεί να υπερβεί τους 12 μήνες και εφ' όσον εντός του χρόνου αυτού έχει προγραμματισθεί η διεξαγωγή ειδικής επιθεώρησης του πλοίου (Special survey), η εκτέλεση της υδραυλικής δοκιμής θα διενεργείται κατά τη διάρκεια της επιθεώρησης αυτής.

Άρθρο 61

Μη φορητοί πυροσβεστήρες αφρού

1. Κάθε πυροσβεστήρας αφρού, εκτός των φορητών, πρέπει να είναι σχεδιασμένος και κατασκευασμένος με τέτοιο τρόπο ώστε να είναι δυνατή η επιθεώρηση του εσωτερικού του.

2. Το σώμα του πυροσβεστήρα πρέπει να είναι κυλινδρικό και τα άκρα του να έχουν κυρτή επιφάνεια.

Το σώμα και τα άκρα πρέπει να είναι κατασκευασμένα από συγκολλημένα φύλλα χάλυβα και να προστατεύονται εσωτερικά από την οξείδωση είτε με επιψευδαργύρωση (γαλβάνισμα), είτε με άλλο είδος προστασίας.

Τα άλλα τμήματα του πυροσβεστήρα πρέπει να προφυλάσσονται από διάβρωση.

3. Το σώμα του πυροσβεστήρα πρέπει να διαθέτει άνοιγμα με πώμα από ορείχαλκο ή άλλο κατάλληλο υλικό που να εξασφαλίζει στεγανότητα. Το πώμα πρέπει να κοχλιώνεται και το σπείρωμά του να είναι συνεχές για την περίπτωση δε που έχει παραμείνει αέριο στον πυροσβεστήρα και το άνοιγμα εκροής είναι φραγμένο , πρέπει να υπάρχουν οπές ασφαλείας, έτσι ώστε όταν αφαιρείται το πώμα να εκτονώνεται βαθμιαία η πίεση.

4. Εφόσον ο πυροσβεστήρας είναι εφοδιασμένος με εσωτερικό δοχείο , αυτό πρέπει να φέρει κατάλληλα υποστηρίγματα.

5. Ο πυροσβεστήρας πρέπει να διαθέτει ενισχυμένο εύκαμπτο σωλήνα εκροής με ακροσωλήνιο, διατομής τέτοιας ώστε, όταν λειτουργεί να εκτοξεύεται αφρός σε απόσταση 15 μέτρων για χρονικό διάστημα τουλάχιστον 100 δευτερολέπτων προκειμένου για πυροσβεστήρα χωρητικότητας 150 λίτρων και άνω ή σε απόσταση 10 μέτρων για χρονικό διάστημα τουλάχιστον 90 δευτερολέπτων προκειμένου για πυροσβεστήρα χωρητικότητας μικρότερης από 150 λίτρα.

6. Η γόμωση και ο χώρος πάνω από την επιφάνεια του διαλύματος (παραμένουν κενοί) πρέπει να έχουν υπολογισθεί έτσι ώστε η μέγιστη πίεση που αναπτύσσεται μέσα στον πυροσβεστήρα όταν τίθεται σε λειτουργία με όλες τις εξαγωγές του κλειστές να μην υπερβαίνει τα 20 χιλιόγραμμα ανά τετραγωνικό εκατοστό (ατμόσφαιρες) και το διάλυμα να βρίσκεται υπό θερμοκρασία το πολύ 38 βαθμών Κελσίου (C).

7. Ο πυροσβεστήρας πρέπει να είναι ικανός να αντέχει για χρονικό διάστημα 5 πρώτων λεπτών της ώρας σε εσωτερική πίεση ίση με μιάμιση φορά την πίεση που αναπτύσσεται μέσα σε αυτόν κατά την έναρξη της λειτουργίας του με όλες τις εξαγωγές κλειστές, η οποία όμως δεν πρέπει σε καμμιά περίπτωση να είναι μικρότερη των 25 χιλιογράμμων ανά τετραγωνικό εκατοστό.

8. Στο εξωτερικό του πυροσβεστήρα πρέπει να σημαίνονται μόνιμα και ευδιάκριτα τα ακόλουθα:

(α) Το όνομα του κατασκευαστή.

(β) Η χωρητικότητα.

(γ) Η στάθμη του διαλύματος όταν ο πυροσβεστήρας είναι γεμάτος με την απαιτούμενη για τη λειτουργία του ποσότητα.

(δ) Η πίεση δοκιμής.

(ε) Οδηγίες λειτουργίας και

(στ) Το έτος κατασκευής.

Άρθρο 62

Μη φορητοί πυροσβεστήρες διοξειδίου του άνθρακα

1. Κάθε μη φορητός πυροσβεστήρας διοξειδίου του άνθρακα, πρέπει να αποτελείται από κυλινδρικές φιάλες εγκεκριμένου τύπου.

2. Κάθε κυλινδρική φιάλη πρέπει να φέρει σωλήνα εξαγωγής και βαλβίδα απελευθέρωσης του αερίου.

3. Ο πυροσβεστήρας πρέπει να φέρει εύκαμπτο ενισχυμένο σωλήνα εκκένωσης ώστε να αντέχει σε πίεση τουλάχιστον 130 χιλιογράμμων ανά τετραγωνικό εκατοστό (ατμόσφαιρες) μαζί με τους προσαρμοσμένους σε αυτόν κατάλληλους συνδέσμους.

Η ελάχιστη εσωτερική διάμετρος του εύκαμπτου σωλήνα πρέπει να είναι αυτή που δίνεται στον παρακάτω πίνακα:

Χωρητικότητα πυροσβεστήρα	Ελάχιστη εσωτερική διάμετρος εύκαμπτου σωλήνα εκκένωσης
20 χιλιόγραμμα	10 χιλιοστόμετρα
60 χιλιόγραμμα	12,5 χιλιοστόμετρα

Ο εύκαμπτος σωλήνας εκκένωσης πρέπει να φέρει ακροφύσιο από ηλεκτρομονωτικό υλικό κατάλληλου σχήματος ώστε να επι τυγχάνεται μείωση της ταχύτητας εκροής του αερίου. Για την προστασία του χειριστή από το υπερβολικό ψύχος, το χειριστήριο πρέπει να έχει κατάλληλη επένδυση.

4. Ο πυροσβεστήρας σε θερμοκρασία περιβάλλοντος μεταξύ 15 και 18 βαθμών Κελσίου πρέπει να παρέχει διοξείδιο του άνθρακα σε ποσότητα ίση προς τα 3/4 της χωρητικότητας του στο χρονικό διάστημα που καθορίζεται στον παρακάτω πίνακα:

Περιεκτικότητα πυροσβεστήρα	Χρονικό διάστημα
20 χιλιόγραμμα	30 45 δευτερόλεπτα
60 χιλιόγραμμα	60 90 δευτερόλεπτα

Άρθρο 63
Πυροσβεστικοί κάδοι

1. Κάθε πυροσβεστικός κάδος πρέπει να είναι χρωματισμένος κόκκινος και να φέρει μόνιμα και ευδιάκριτα την ένδειξη «ΠΥΡΚΑΪΑ».

2. Οι πυροσβεστικοί κάδοι που απαιτούνται από τον παρόντα Κανονισμό δεν πρέπει να χρησιμοποιούνται για άλλους σκο πους εκτός από την κατάσβεση πυρκαϊάς.

Άρθρο 64
Μόνιμα συστήματα ραντισμού νερού υπό πίεση στους χώρους μηχανών

1. Κάθε μόνιμο σύστημα ραντισμού νερού υπό πίεση πρέπει να διαθέτει αντλία, σύστημα σωληνώσεων, επιστόμια ελέγχου και ακροφύσια ραντισμού.

2. Τα ακροφύσια ραντισμού, πρέπει να είναι κατάλληλου τύπου , επαρκή σε αριθμό και να έχουν διάταξη που να εξασφαλίζει κατανομή του νερού έτσι ώστε να επιτυγχάνεται αποτελεσμα τική κατάσβεση πυρκαϊάς πετρελαίου στους χώρους που προ στατεύονται από το σύστημα.

3. Το σύστημα ραντισμού μπορεί να υποδιαιρείται σε τμήματα των οποίων τα επιστόμια διανομής πρέπει να χειρίζονται από εύκολα προσιτές θέσεις έξω από τους χώρους που προστατεύονται και η πρόσβαση σε αυτά να μην παρεμποδίζεται από πυρκαϊά στον προστατευόμενο χώρο.

4. Το σύστημα ραντισμού πρέπει να τηρείται υπό πίεση και η αντλία που το τροφοδοτεί με νερό, πρέπει να τίθεται αυτόματα σε λειτουργία με την πτώση της πίεσης.

5. Η αντλία πρέπει να είναι ικανή να τροφοδοτεί με νερό στην πίεση που απαιτείται, όλα ταυτόχρονα, τα τμήματα του συστήματος μέσα σε οποιοδήποτε προστατευόμενο διαμέρισμα. Η αντλία με τα χειριστήρια ελέγχου της, πρέπει να είναι εγκατεστημένη έξω από τους προστατευόμενους χώρους. Το σύστημα ραντισμού δεν πρέπει να τίθεται εκτός λειτουργίας από πυρκαϊά που εκδηλώνεται στους χώρους που προστατεύονται από αυτό.

6. Το σύστημα πρέπει να έχει δυνατότητα τροφοδότησης από το δίκτυο πυρκαϊάς του πλοίου.

7. Πρέπει να λαμβάνονται κατάλληλα μέτρα γιά την αποφυγή έμφραξης των ακροφυσίων από ακαθαρσίες του νερού ή από την οξείδωση των σωληνώσεων, ακροφυσίων επιστομίων και αντλιών.

8. Στα επιβατηγά πλοία, κανένα τμήμα του συστήματος ραντισμού δεν πρέπει να βρίσκεται πρώραθεν του πρωραίου στεγανού διαφράγματος σύγκρουσης.

9. Στη θέση ελέγχου του συστήματος ραντισμού ή κοντά σ'αυτήν πρέπει να υπάρχει πινακίδα στην οποία να αναγράφονται μόνιμα και ευδιάκριτα οδηγίες χειρισμού του συστήματος.

Άρθρο 65
Μόνιμα συστήματα κατάσβεσης πυρκαϊάς με αέριο ή ατμό.

1. Οι σωληνώσεις διοχέτευσης αερίου ή ατμού κάθε συστήματος κατάσβεσης πυρκαϊάς μέσα σε χώρους μηχανών ή φορτίου, πρέπει να είναι εφοδιασμένες με επιστόμια ή κρουνούς ελέγχου, τοποθετημένα σε θέσεις εύκολα προσιτές έξω από τους χώρους που προστατεύονται από το σύστημα. Στα πιο πάνω επιστόμια και τους κρουνούς πρέπει να σημαίνονται κατά τρόπο μόνιμο και ευδιάκριτο τα διαμερίσματα για τα οποία προορίζονται οι σωληνώσεις. Κατάλληλη πρόβλεψη πρέπει να υπάρχει για να παρεμποδίζεται διοχέτευση από απροσεξία αερίου ή ατμού σε οποιοδήποτε διαμέρισμα.

2. Σε περίπτωση που χώροι φορτίου, εφοδιασμένοι με σύστημα κατάσβεσης πυρκαϊάς με αέριο ή ατμό χρησιμοποιούνται ως χώροι επιβατών, η παροχή αερίου ή ατμού πρέπει να απομονώνεται κατά το χρόνο που χρησιμοποιούνται από τους επιβάτες.

3.(α) Η διάταξη των σωληνώσεων πρέπει να είναι τέτοια ώστε να εξασφαλίζεται η αποτελεσματική διανομή του αερίου ή ατμού. Όταν χρησιμοποιείται ατμός μέσα στο κύτος το μήκος του οποίου υπερβαίνει τα 30 μέτρα, πρέπει να εγκαθίστανται δύο τουλάχιστον σωλήνες από τους οποίους ο ένας στο πρωραίο και ο άλλος στο πρυμναίο μέρος του κύτους.

(β) Σε όλα τα πλοία πλην δεξαμενοπλοίων και πλοίων που χρησιμοποιούνται για μεταφορά γαιανθράκων, οι σωλήνες παροχής ατμού πρέπει να είναι τοποθετημένοι έτσι ώστε οι εξαγωγές τους μέσα στο χώρο που εξυπηρετούν να βρίσκονται όσο είναι πρακτικά δυνατό χαμηλότερα και πλησιέστερα στην κεντρική γραμμή του χώρου.

(γ) Η διάταξη των σωληνώσεων στα δεξαμενόπλοια πρέπει να είναι τέτοια ώστε να επιτρέπει τη διανομή του ατμού ή του αερίου πάνω από ολόκληρη την επιφάνεια του φορτίου.

4.(α) Όταν μέσα σε χώρους φορτίου χρησιμοποιείται ως μέσο κατάσβεσης, διοξείδιο του άνθρακα, η διαθέσιμη ποσότητα αυτού πρέπει να είναι αρκετή ώστε να δίνει ελάχιστη ποσότητα ελεύθερου αερίου, ίση με το 30% του ολικού όγκου του μεγαλύτερου διαμερίσματος φορτίου που προστατεύεται από το σύστημα το οποίο μπορεί να απομονωθεί με μέσα κλεισίματος.

(β) Όταν μέσα σε χώρους μηχανών και λεβήτων χρησιμοποιείται ως μέσο κατάσβεσης, διοξείδιο του άνθρακα, η διαθέσιμη ποσότητα αυτού πρέπει να είναι αρκετή ώστε να δίνει ελάχιστη ποσότητα ελεύθερου αερίου ίση με τη μεγαλύτερη από τις ακόλουθες ποσότητες:

(ι) Το 40% του ολικού όγκου του μεγαλύτερου από τους χώρους στους οποίους είναι εγκατέστημένοι οι λέβητες ή οι μηχανές. (Ο όγκος αυτός υπολογίζεται μέχρι το ύψος στο οποίο η οριζόντια επιφάνεια του φωταγωγού είναι ίση ή μικρότερη του 40% της μεγαλύτερης οριζόντιας επιφάνειας του χώρου αυτού).

(ιι) Το 35% του ολικού όγκου του μεγαλύτερου από τους χώρους στους οποίους είναι εγκατεστημένοι οι λέβητες ή οι μηχανές, περιλαμβανομένου και του φωταγωγού. Προκειμένου για μη επιβατηγά πλοία ολικής χωρητικότητας κάτω των 2.000 κόρων, τα ανώτερα όρια μπορούν να μειωθούν σε 35% και 30% αντίστοιχα. Δύο ή περισσότεροι χώροι όπου είναι εγκατεστημένοι λέβητες ή μηχανές, θεωρείται ότι αποτελούν ένα διαμέρισμα, αν δεν είναι τελείως διαχωρισμένοι.

(γ) Όταν χρησιμοποιείται διοξείδιο του άνθρακα ως μέσο κατάσβεσης σε χώρους φορτίου και μηχανών, η ποσότητα του αερίου δεν είναι απαραίτητο να είναι μεγαλύτερη από την απαιτούμενη είτε για τον πιο μεγάλο από τους χώρους φορτίου είτε για το μεγαλύτερο χώρο μηχανών.

(δ) Ο όγκος του αερίου για τους σκοπούς της παραγράφου 4 υπολογίζεται σε 0,56 κυβικά μέτρα ανά χιλιόγραμμο.

(ε) Οταν χρησιμοποιείται διοξείδιο του άνθρακα ως μέσο κατάσβεσης σε χώρους όπου υπάρχουν λέβητες ή μηχανές, το μόνιμο σύστημα σωληνώσεων πρέπει να είναι τέτοιο ώστε το 85% του αερίου που απαιτείται σύμφωνα με την παράγραφο 4.β. να μπορεί να διοχετεύεται στους χώρους αυτούς μέσα σε δύο πρώτα λεπτά της ώρας.

(στ) Πριν από την παροχή αερίου σε χώρους όπου απασχολείται προσωπικό, πρέπει να τίθεται σε λειτουργία ηχητικό μέσο προειδοποίησης του προσωπικού.

5. Όταν ως μέσο κατάσβεσης σε χώρους φορτίου χρησιμοποιείται μονάδα παραγωγής αδρανούς αερίου , ο όγκος του παρεχομένου ελεύθερου αερίου ανά ώρα και για χρονικό διάστημα 72 ωρών, πρέπει να είναι ίσος προς το 25% του ολικού όγκου του μεγαλύτερου διαμερίσματος που προστατεύεται με το σύστημα αυτό.

6. Όταν ως μέσο κατάσβεσης σε χώρους φορτίου χρησιμοποιείται ατμός, ο λέβητας ή οι λέβητες που διατίθενται για την παραγωγή ατμού πρέπει να έχουν ικανότητα ατμοπαραγωγής τουλάχιστον 1 χιλιογράμμου ατμού ανά ώρα, για κάθε 0,75 κυβικά μέτρα του ολικού όγκου του μεγαλύτερου διαμερίσματος φορτίου του πλοίου που προστατεύεται από το σύστημα. Η εγκατάσταση γενικά πρέπει να είναι τέτοια ώστε να είναι δυνατή η κατά το δυνατόν άμεση παροχή ατμού χωρίς αυτό να εξαρτάται από την αφή των λεβήτων. Ο ατμός πρέπει να παρέχεται συνέχεια μέχρι το τέλος του ταξιδιού στην ποσότητα που καθορίζεται παραπάνω και επιπλέον αυτής που απαιτείται για τις κανονικές ανάγκες του πλοίου περιλαμβανομένης και της πρόωσής του. Για κάλυψη της απαίτησης αυτής πρέπει να διατίθεται η επιπλέον αναγκαία ποσότητα νερού.

7. Στα επιβατηγά πλοία κανένα τμήμα ελέγχου, αποθήκευσης ή παραγωγής κατασβεστικού μέσου του μονίμου συστήματος κατάσβεσης πυρκαϊάς, με αέριο ή ατμό, δεν πρέπει να βρίσκεται πρώραθεν του πρωραίου στεγανού διαφράγματος σύγκρουσης.

8. Στις θέσεις χειρισμού του μόνιμου συστήματος κατάσβεσης πυρκαϊάς με αέριο ή ατμό, πρέπει να υπάρχουν σαφείς και ευδιάκριτες οδηγίες λειτουργίας του συστήματος.

9. Τα συστήματα κατάσβεσης πυρκαϊάς με αλογονωμένους υδρογονάνθρακες που υπάρχουν εγκατεστημένα σε πλοία πριν από τη δημοσίευση του παρόντος Κανονισμού πρέπει να πληρούν τις απαιτήσεις της παραγράφου 3 του Κανονισμού 5 του Κεφαλαίου II-2 των τροποποιήσεων 1981 της ΔΣ ΠΑΑΖΕΘ 1974 (Π.Δ. 541/ 1984-ΦΕΚ 198Α). Η εγκατάσταση τέτοιων συστημάτων σε πλοία μετά τη δημοσίευση του παρόντος Κανονισμού δεν επιτρέπεται.

Άρθρο 66

Μόνιμα συστήματα κατάσβεσης πυρκαϊάς με αφρό χαμηλής εκτόνωσης

1. Κάθε μόνιμο σύστημα κατάσβεσης πυρκαϊάς με αφρό χαμηλής εκτόνωσης που προβλέπεται από τον παρόντα Κανονισμό, πρέπει να είναι ικανό να διοχετεύει μέσα σε 5 πρώτα λεπτά της ώρας, μέσω μονίμων ακροφυσίων, ποσότητα αφρού κατάλληλου για κατάσβεση πυρκαϊών πετρελαίου και επαρκούς για κάλυψη μέχρι ύψους 15 εκατοστών της πιο μεγάλης ενιαίας επιφάνειας, πάνω στην οποία μπορεί να χυθεί καύσιμο πετρέλαιο.

Πρέπει να διατίθενται μέσα που να εξασφαλίζουν τον αποτελεσματικό διασκορπισμό του αφρού από τα ακροφύσια του συστήματος με μόνιμο σύστημα σωληνώσεων και επιστομίων ή κρουνών ελέγχου, καθώς και τη διοχέτευση και διασκορπισμό του αφρού, με μόνιμα ακροφύσια σε άλλες θέσεις που παρουσιάζουν κίνδυνο πυρκαϊάς από έκχυση πετρελαίου μέσα στον προστατευόμενο χώρο.

Το σύστημα πρέπει να περιλαμβάνει και κινητούς διασκορπιστήρες έτοιμους για άμεση χρήση κοντά στο χώρο αφής πυράς του λέβητα ή της μονάδας καυσίμου πετρελαίου. Ο λόγος εκτόνωσης του αφρού δεν πρέπει να υπερβαίνει την τιμή 12:1.

2. Κάθε μόνιμο σύστημα κατάσβεσης πυρκαϊάς με αφρό, που τοποθετείται σε δεξαμενόπλοια, αντί συστήματος κατάσβεσης πυρκαϊάς με αέριο, που απαιτείται από τον παρόντα Κανονισμό για χώρους φορτίου πετρελαίου, πρέπει να μπορεί να διασκορπίζει με μόνιμους αγωγούς διοχέτευσης, στο κατάστρωμα πάνω από τις δεξαμενές φορτίου πετρελαίου, μέσα σε 15 πρώτα λεπτά της ώρας, ποσότητα αφρού επαρκή για κάλυψη μέχρι ύψους 5 τουλάχιστον εκατοστών του συνόλου της επιφάνειας του καταστρώματος των δεξαμενών.

Το σύστημα αυτό πρέπει να είναι ικανό να παράγει αφρό κατάλληλο για κατάσβεση πυρκαϊών πετρελαίου και να διαθέτει επαρκείς κινητούς διασκορπιστήρες αφρού που να μπορούν να συνδέονται με την εγκατάσταση και να κατευθύνουν τον αφρό προς οποιαδήποτε δεξαμενή. Για την εφαρμογή της παραγράφου αυτής, ως «επιφάνεια καταστρώματος δεξαμενών» νοείται επιφάνεια ίση με το γινόμενο του συνολικού μήκους των δεξαμενών φορτίου επί το πλάτος του πλοίου.

3. Η διάταξη κάθε μόνιμου συστήματος κατάσβεσης πυρκαϊάς με αφρό, πρέπει να είναι τέτοια ώστε να αποκλείεται να διακοπεί η λειτουργία του ή να καταστούν τα χειριστήρια ελέγχου του απρόσιτα, εξ'αιτίας πυρκαϊάς μέσα σε κάποιο από τους χώρους που προστατεύονται από το σύστημα.

4. Στη θέση χειρισμού του συστήματος κατάσβεσης πυρκαϊάς πρέπει να υπάρχει πινακίδα στην οποία να αναγράφονται μόνιμα και ευδιάκριτα οδηγίες χειρισμού του συστήματος.

Άρθρο 67

Εξάρτυση πυροσβέστη

Κάθε εξάρτυση πυροσβέστη πρέπει να περιλαμβάνει:

1. Ατομικό εξοπλισμό, αποτελούμενο από:

(α) Προστατευτική ενδυμασία από υλικό το οποίο να προστατεύει την επιδερμίδα από τη θερμότητα που ακτινοβολείται από τη φωτιά και από ατμό και της οποίας η εξωτερική επιφάνεια να είναι ανθεκτική στο νερό.

(β) Υποδήματα (μπότες) και χειρόκτια (γάντια) από ελαστικό ή άλλο υλικό το οποίο προστατεύει από τον κίνδυνο ηλεκτροπληξίας.

(γ) Κράνος το οποίο να παρέχει επαρκή προστασία από προσκρούσεις, με εσωτερική προστατευτική επένδυση και ρυθμιζόμενο υποσιάγονο.

(δ) Φορητό φανό ασφάλειας ο οποίος να λειτουργεί αποδοτικά και αυτόνομα με ενσωματωμένο ηλεκτρικό συσσωρευτή, επί τρεις τουλάχιστον ώρες.

(ε) Πέλεκυ πυροσβέστη.

2. Αναπνευστική συσκευή, η οποία μπορεί να είναι είτε προσωπίδα καπνού που πληροί τις απαιτήσεις της παρακάτω παραγράφου 2.β., είτε αυτόνομη αναπνευστική συσκευή πεπιεσμένου αέρα που πληροί τις απαιτήσειςτης παρακάτω παραγράφου 2.γ.

(α) Γενικές απαιτήσεις για αναπνευστικές συσκευές.

ι. Κάθε αναπνευστική συσκευή πρέπει να είναι κατασκευασμένη από υλικά που να διαθέτουν επαρκή αντοχή, στερεότητα και ανθεκτικότητα στη φωτιά και στο νερό. Τα υλικά αυτά δεν πρέπει να επιτρέπουν την είσοδο στο αναπνευστικό κύκλωμα καπνού ή χημικών αναθυμιάσεων που μπορεί να εμφανισθούν κατά τη διάρκεια της εργασίας ή πυρκαϊάς.

Τα εκτεθειμένα μεταλλικά τμήματα της συσκευής και της εξάρτυσης πρέπει να είναι από υλικό που δεν προκαλεί σπινθηρισμούς από τριβή.

ιι. Κάθε αναπνευστική συσκευή πρέπει να περιλαμβάνει:

(1) Ενα πυράντοχο σωσίβιο σχοινί με μήκος κατά 3 τουλάχιστον μέτρα μεγαλύτερο από την απόσταση από το ανοικτό κατάστρωμα (μακριά από οποιοδήποτε στόμιο κύτους ή θύρας) μέχρι οποιοδήποτε τμήμα χώρου ενδιαίτησης, υπηρεσίας φορτίου ή μηχανών.

Το σχοινί αυτό πρέπει να είναι κατασκευασμένο από χαλύβδινο συρματόσχοινο με αντοχή θραύσης τουλάχιστον 500 χιλιογράμμων και να έχει επικάλυψη από κανάβι ή άλλο υλικό ώστε να παρέχει επιφάνεια, η οποία να μπορεί να συγκρατείται σταθερά και όταν είναι βρεγμένη.

(2) Ρυθμιζόμενη ζώνη ασφαλείας ή εξάρτυση στην οποία αυτός που χρησιμοποιεί τη συσκευή να μπορεί να προσδένει και να αποσπά το σωσίβιο σχοινί με ειδική πόρπη με ελατήριο (SNAPHOOK).

(3) Μέσα για την προστασία των οφθαλμών και του προσώπου του ατόμου που φέρει τη συσκευή, από τον καπνό.

(4) Πινακίδες από κατάλληλο άκαυστο υλικό που να φέρουν ευανάγνωστο κώδικα σημάτων για τη συ νεννόηση μεταξύ αυτού που χρησιμοποιεί τη συσκευή και του ατόμου που τον παρακολουθεί η μία από τις οποίες να είναι αναρτημένη στη ζώνη ασφάλειας ή στην εξάρτυση και η άλλη να είναι δεμένη στην ελεύθερη άκρη του σωσίβιου σχοινιού.

ιιι.Πάνω σε κάθε αναπνευστική συσκευή πρέπει να ανα γράφονται μόνιμα και ευδιάκριτα το όνομα του κα τασκευαστή, το έτος κατασκευής και οι οδηγίες χρήσης της.

(β) Προσωπίδα καπνού.

Η προσωπίδα καπνού πρέπει να συνδέεται μέσω εύκαμπτου σωλήνα με αεραντλία ή φυσητήρα κατάλληλο για κατάθλιψη αέρα αντλούμενο από τον εξωτερικό χώρο.

Ο εύκαμπτος σωλήνας πρέπει να επιτρέπει την ελεύθερη δίοδο του αέρα και να έχει επαρκές μήκος ώστε να επιτρέπει να βρίσκονται η μεν αεραντλία ή ο φυσητήρας στο ανοιχτό κατάστρωμα στον καθαρό αέρα αρκετά μακριά από οποιοδήποτε στόμιο κύτους ή θύρας, το δε πρόσωπο που φέρει την προσωπίδα σε οποιοδήποτε μέρος των χώρων ενδιαίτησης, υπηρεσίας, φορτίου ή μηχανών.

Εφόσον για την κάλυψη της πιο πάνω απόστασης απαιτούνται δύο ή περισσότερα τμήματα εύκαμπτου σωλήνα πρέπει να υπάρχουν για τη σύνδεσή τους κατάλληλοι σύνδεσμοι σε καλή κατάσταση.

Το συνολικό μήκος του εύκαμπτου σωλήνα δεν επιτρέπεται να είναι μεγαλύτερο από 36 μέτρα. Στην περίπτωση που απαιτείται μεγαλύτερο μήκος πρέπει να υπάρχει αντί προσωπίδας καπνού αυτόνομη αναπνευστική συσκευή.

Στην εισαγωγή αέρα στην αντλία ή στο φυσητήρα πρέπει να υπάρχει κατάλληλο προστατευτικό φίλτρο.

(γ) Αυτόνομη αναπνευστική συσκευή.

ι. Κάθε αυτόνομη αναπνευστική συσκευή που προβλέπεται από τον παρόντα Κανονισμό πρέπει να είναι τύπου πεπιεσμένου αέρα ανοικτού κυκλώματος.

ιι. Η χωρητικότητα της φιάλης ή των φιαλών πεπιεσμένου αέρα που φέρονται από αυτόν που χρησιμοποιεί την αναπνευστική συσκευή πρέπει να είναι τουλάχιστον 1.200 λίτρα αέρα σε ατμοσφαιρική πίεση. Οι φιάλες πεπιεσμένου αέρα πρέπει να είναι κατασκευασμένες από κατάλληλο υλικό ώστε να αντέχουν, με επαρκή συντελεστή ασφαλείας, στην πίεση συνήθους λειτουργίας. Κάθε φιάλη πρέπει να υπόκειται το αργότερο κάθε πέντε έτη σε υδραυλική δοκιμή σε πίεση μεγαλύτερη από την ανώτατη πίεση λειτουργίας σύμφωνα με τις οδηγίες του κατασκευαστή.

ιιι. Για την αυτόματη ρύθμιση της παροχής του αέρα ανάλογα με τις απαιτήσεις αναπνοής, όταν η ποσότητα δεν υπερβαίνει τα 85 λίτρα ανά λεπτό και η πίεση μέσα στη φιάλη ή φιάλες είναι μεγαλύτερη από 150 λίμπρες ανά τετρ. δάκτυλο (PSI) πρέπει να διατίθενται κατάλληλα μέσα. Πρέπει να υπάρχει δυνατότητα παράκαμψης της βαλβίδας αυτόματης ρύθμισης της παροχής του αέρα.

ιv.Στο σύστημα τροφοδότησης αέρα υψηλής πίεσης πρέπει να υπάρχει ενσωματωμένο θλιβόμετρο για την εύκολη και απευθείας ανάγνωση της ένδειξης της πίεσης του αέρα στη φιάλη ή φιάλες από αυτόν που χρησιμοποιεί τη συσκευή.

v.Η αυτόνομη αναπνευστική συσκευή πρέπει να διαθέτει μέσα ηχητικής προειδοποίησης που να ενεργοποιούνται, όταν καταναλωθεί το 80% του όγκου του αέρα της συσκευής που μπορεί να χρησιμοποιηθεί.

vι. Το βάρος της αυτόνομης συσκευής δεν πρέπει να υπερβαίνει τα 16 χιλιόγραμμα εξαιρουμένων του σωσιβίου σχοινιού, της σωσίβιας ζώνης και της εξάρτυσης, εφόσον αυτά δεν αποτελούν αναπόσπαστο τμήμα της συσκευής.

vιι.Για κάθε αυτόνομη αναπνευστική συσκευή που απαι τείται πρέπει να υπάρχουν αμοιβές φιάλες πλήρεις αέρα με συνολική χωρητικότητα αέρα σε ατμοσφαιρική πίεση τουλάχιστον 2.400 λίτρων.

Ειδικώτερα:

(1) Εφόσον το πλοίο φέρει πέντε ή περισσότερες συσκευές, η συνολική αμοιβή χωρητικότητα του αέρα σε ατμοσφαιρική πίεση δεν απαιτείται να υπερβαίνει τα 9.600 λίτρα.

(2) Εφόσον το πλοίο είναι εφοδιασμένο με μέσα με τα οποία επαναπληρώνονται οι φιάλες σε πλήρη πίεση με καθαρό αέρα, η χωρητικότητα των αμοιβών φιαλών κάθε συσκευής που απαιτείται πρέπει να είναι τουλάχιστον 1.200 λίτρα αέρα σε ατμοσφαιρική πίεση, η δε συνολική αμοιβή χωρητικότητα δεν απαιτείται να υπερβαίνει τα 4.000 λίτρα.

vιιι. Κάθε συσκευή πρέπει να συνοδεύεται από εγχειρίδιο οδηγιών και τρόπου χρησιμοποίησης.

Άρθρο 68
Μέσα διακοπής παροχής πετρελαίου και λειτουργίας ανεμιστήρων και αντλιών και μέσα κλεισίματος των ανοιγμάτων

1. Οι διατάξεις του άρθρου αυτού εφαρμόζονται σε πλοία κατηγοριών ΙΑ, ΙΒ, ΙΓ, ΙΙ, ΙΙΙ, ΙV μήκους άνω των 20 μέτρων, VΙΙΑ, VΙΙΒ, VΙΙΓ, VΙΙΙ μήκους άνω των 33 μέτρων,ΙΧΑ, ΙΧΒ, ΙΧΓ, Χ, ΧΙ εκτός από τα υπαγόμενα στην παράγ. 6του άρθρου 52 του παρόντος Κανονισμού, ΧΙΙ μήκους άνω των20 μέτρων, ΧΙΙΙ και ΧΙV.

2. Κάθε πλοίο πρέπει να είναι εφοδιασμένο με μέσα κλεισίματος των αναφωτίδων, ανοιγμάτων καπνοδόχων και αεραγωγών των χώρων μηχανών. Τα μέσα αυτά πρέπει να χειρίζονται από θέσεις εκτός των χώρων που εξυπηρετούν, οι οποίες να είναι προσιτές σε περίπτωση πυρκαϊάς στους χώρους αυτούς.

3. Οι ανεμιστήρες και εξαεριστήρες των χώρων μηχανών, οι αντλίες μετάγγισης καυσίμου, οι αντλίες των μονάδων καυσίμου πετρελαίου και παρόμοιες αντλίες καυσίμου πρέπει να διαθέτουν μέσα διακοπής της λειτουργίας τους, τοποθετημένα εκτός των χώρων που βρίσκονται τα μηχανήματα αυτά, καθώς και εκείνων που εξυπηρετούν.

4. Κάθε σωλήνωση καυσίμου πετρελαίου συνδεδεμένη με δεξαμενή αποθήκευσης, κατακάθισης ή ημερήσιας κατανάλωσης (εκτόςαπό τις δεξαμενές διπυθμένων) που σε περίπτωση βλάβης της θα επέτρεπε διαφυγή πετρελαίου με κίνδυνο πρόκλησης πυρκαϊάς, πρέπει να διαθέτει κρουνό ή επιστόμιο προσαρμοσμένο στη δεξαμενή με την οποία συνδέεται η σωλήνωση, που να μπορεί να κλείνει εύκολα από προσιτή και ασφαλή θέση εκτός του χώρου στον οποίο βρίσκεται η δεξαμενή.

Άρθρο 69
Σχέδια ελέγχου πυρκαϊάς

1. Σε όλα τα πλοία των κατηγοριών ΙΑ, ΙΒ, ΙΓ και ΙΙ ανεξάρτητα από το μήκος τους και στα πλοία κατηγορίας ΙΙΙ μήκους 33 μέτρων και άνω, πρέπει να υπάρχουν μόνιμα τοποθετημένα σε εμφανείς θέσεις, για την καθοδήγηση των αξιωματικών και του πληρώματος του πλοίου, σχέδια γενικής διάταξης όπου να απεικονίζονται ευδιάκριτα για κάθε κατάστρωμα, οι προστατευόμενοι χώροι που περικλείονται από χωρίσματα κλάσης Α ή Β, οι σταθμοί ελέγχου, τα μέσα πρόσβασης στα διάφορα διαμερίσματα, καταστρώματα κ.λπ. οι θέσεις των μόνιμων και φορητών συσκευών κατάσβεσης πυρκαϊάς, τα κλειδιά περιπολίας, οι εξαρτύσεις πυροσβέστη, οι σύνδεσμοι διεθνούς τύπου, οι πυροφράκτες (DAMPERS), τα μέσα ελέγχου που αναφέρονται στο άρθρο 68 καθώς και λεπτομέρειες των συστημάτων ανίχνευσης και αναγγελίας πυρκαϊάς, αυτόματου ραντισμού (SPRINKLER) και αερισμού με τους χαρακτηρι-

στικούς αριθμούς των ανεμιστήρων που εξυπηρετούν κάθε χώρο.

Ένα αντίγραφο των παραπάνων σχεδίων φυλάσσεται μόνιμα μέσα σε καιροστεγές περίβλημα με εμφανή σήμανση σε εξωτερικό χώρο στη θέση επιβίβασης στο πλοίο ή εξωτερικά της γέφυρας για υποβοήθηση της πυροσβεστικής υπηρεσίας ξηράς.

2. Σε πλοία 500 κόρων και άνω που δεν υπάγονται στις πιο πάνω κατηγορίες, πρέπει να υπάρχουν μόνιμα τοποθετημένα σε εμφανείς θέσεις, για την καθοδήγηση των αξιωματικών και του πληρώματος του πλοίου, σχέδια γενικής διάταξης που περιέχουν όσες από τις πληροφορίες της παραγράφου 1 έχουν εφαρμογή στα πλοία αυτά.

3. Τα παραπάνω σχέδια πρέπει να τηρούνται πάντοτε ενημερωμένα.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ
(Άρθρο 60 του Κανονισμού)

ΠΙΝΑΚΑΣ
ΚΑΤΑΝΟΜΗΣ ΠΥΡΟΣΒΕΣΤΗΡΩΝ ΣΤΑ Ε/Γ ΚΑΙ Φ/Γ ΠΛΟΙΑ

Α/Α	Χώροι	Είδος πυρ/ρων	Αριθμός πυροσβεστήρων και θέσεις αυτών.
1.	Γέφυρα ή σταθμός ελέγχου πυρκαϊάς	B-II, C-II	(α) Ένας (1) από κάθε είδος σε πλοία χωρητικότηταςάνω των 1.000 κοχ. (β) Ένας (1) σε πλοία χωρητικότητας κάτω των 1000κοχ που δεν εκτελούν διεθνείς πλόες.
2.	Κλίμακες Ανελκυστήρες		Δεν απαιτείται
3.	Διάδρομοι επικοινωνίας	A-II	Ένας (1) τουλάχιστον σε κάθε κύριο διάδρομο κάθε πυρίμαχης κατακόρυφης κύριας ζώνης ή στεγανού διαμερίσματος. Οι πυροσβεστήρες μέσα σεκάθε κύρια ζώνη και στεγανό διαμέ ρισμα δεν πρέπει να είναι λιγότεροι από δύο (2).
4.	Σταθμοί επιβίβασης σε σωσίβιες λέμβους		Δεν απαιτείται
5.	Διαμέρισμα Α/Τ	C-II	Ένας (1) κοντά στην έξοδο
6.	Δωμάτια - Χώροι υγιεινής- Μεμονωμένες αποθήκες τροφίμων κ.λπ.		Δεν απαιτείται
7.	Γραφεία - Μεμονωμένες ιματιοθήκες και Μεμονωμένες αποθήκες		Δεν απαιτείται
8.	Κοινόχρηστοι χώροι παραμονής (εστιατόρια,σαλόνια κλπ)	A-II	(α) Ένας (1) για κάθε 150 τετρ. μέτρα επιφάνειας ή κλάσμα αυτής, κοντά στις εξόδους. (β) Οι πυροσβεστήρες αυτοί δεν πρέπει να είναι λιγότεροι από δύο (2) για τους άνω των 80 τετρ.μέτρων χώρους. (γ) Σε χώρους εμβαδού μικρότερου από 30 τετρ. μέτρα δεν α παιτείται.
9.	Ανοικτά καταστρώματα ή περίφρακτα καταστρώματα περιπάτου		Δεν απαιτείται
10.	Μαγειρεία	B-II ή C-II	(α) Ένας (1) τουλάχιστον (β) Εφόσον η επιφάνεια είναι μεγαλύτερη από 46 τετρ.μέτρα, πρέπει να υπάρχουν δύο (2)
11.	Κύριες αποθήκες	A-II	Ενας (1) για κάθε 150 τετρ. μέτρα ή κλάσμα αυτού κοντά στις ε ξόδους
12.	Αίθουσα κινηματογράφου και χώροι μηχανών προβολής ταινιών	C-II	Ενας (1) κοντά σε κάθε έξοδο αίθουσας κινηματογράφου και χώρου μηχανών προβολής ταινιών
13.	Αποθήκες Ναυκλήρου	A-II	'Ενας (1) τουλάχιστον κοντά στην έξοδο κάθε αποθήκης
14.	Απρόσιτοι χώροι ταχυδρομείων-Αποσκευών - Χρηματοκιβωτίων-Αποθηκών		Δεν απαιτείται
15.	Προσιτοί χώροι ταχυδρομείων Αποσκευών - Αποθηκών	A-II	Ενας (1) για κάθε 150 τετρ. μέτρα επιφάνειας ή κλάσματος αυτής, κοντά στις εξόδους εσωτερικά ή εξωτερικά των χώρων
16.	Ψυκτικοί θάλαμοι	A-II	Οπως στην προηγούμενη περίπτωση (15) αλλά εξωτερικά των χώρων
17.	Ξυλουργεία - Απο-	A-II	'Ενας (1) εξωτερικά του χώρου κοντά στην έξοδο

	θήκες θαλαμηπόλου - Φωτογραφείο - Τυπογραφείο - Καταστήματα κλπ		
Β ΜΗΧΑΝΟΣΤΑΣΙΑ ΛΕΒΗΤΟΣΤΑΣΙΑ Ε/Γ ΠΛΟΙΩΝ			
18.	Ανθρακολέβητες		Δεν απαιτείτα
19.	Πετρελαιολέβητες	B-II	Ένας (1) για κάθε λέβητα και όχι λιγότεροι από δύο (2)
	Κύριοι ή βοηθητικοί ή μονάδες καυσίμου πετρελαίου	B-VI	Απαιτείται ένας (1)
20.	Μηχανές εσωτερικής καύσης - Ατμοστρόβιλοι - Ατμομηχανές περίκλειστες	B-II	(α) Ενας (1) για κάθε 1.000 ίππους (ΒΗΡ) ή κλάσμα αυτών, αλλά όχι λιγότεροι από δύο (2) ούτε περισσότεροι από έξι (6). (β) Σε πλοία που εκτελούν πλόες εσωτερικού: (ι) Μήκους 20-33 μέτρων πρέπει να υπάρχουν τουλάχιστον τρείς (3). (ιι)Μήκους κάτω των 20 μέτρων πρέπει να υπάρχουν τουλάχιστον δύο (2).
		B-III	(α) Απαιτείται ένας (1). (β) Αν υπάρχει βοηθητικός πετρελαιολέβητας, ο πυροσβεστήρας Β-ΙV που απαιτείται στην προηγούμενη περίπτωση μπορεί να αντικαταθίσταται με πυροσβεστήρα ΒΙΙΙ. (γ) Σε πλοία που εκτελούν πλόες εσωτερικού μήκους κάτω των 33μέτρων δεν απαιτείται.
21.	Ηλεκτροκινητήρες πρόωσης - Ηλεκτρογεννήτριες ανοικτού τύπου	C-II	Ένας (1) για κάθε κινητήρα ή γεννήτρια
22.	Βοηθητικοί χώροι μηχανών εσωτερικής καύσης ή ατμοστροβίλων	B-II	'Ενας (1) εξωτερικά του χώρου κοντά στην έξοδο
23.	Χώροι ηλεκτρογεννητριών ανάγκης	C-II	Δύο (2) κοντά στην είσοδο
24.	Βοηθητικοί χώροι ατμού		Δεν απαιτείται
25.	Βοηθητικοί χώροι δεξαμενών καυσίμων		Δεν απαιτείται
Γ ΧΩΡΟΙ ΦΟΡΤΙΟΥ Ε/Γ ΠΛΟΙΩΝ			
26.	Χώροι απρόσιτοι κατά τη διάρκεια του ταξιδίου		Δεν απαιτείται
27.	Χώροι προσιτοί κατά τη διάρκεια του ταξιδίου	A-II	Ένας (1) για κάθε 120 τετρ. μέτρα
28.	Χώροι οχημάτων Ε/Γ πλοίων κλειστού τύπου που καλύπτονται με μόνιμο σύστημα κατάσβεσης πυρκαϊάς	B-II	Ένας (1) για κάθε 125 τετρ. μέτρα
29.	Χώροι οχημάτων Ε/Γ πλοίων ανοικτού τύπου που δεν καλύπτονται με μόνιμο σύστημα κατάσβεσης πυρκαϊάς	B-II	Ένας (1) για κάθε 80 τετρ. μέτρα
30.	Δεξαμενές φορτίου		Δεν απαιτείται
Δ ΣΤΑΘΜΟΙ ΕΛΕΓΧΟΥ ΧΩΡΟΙ ΕΝΔΙΑΙΤΗΣΗΣ ΚΑΙ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ Φ/Γ ΠΛΟΙΩΝ			
1.	Γέφυρα ή σταθμός ελέγχου πυρκαϊάς	C-II	''Ενας (1)
2.	Κλίμακες - Ανελκυ-		Δεν απαιτείται

	στήρες		
3.	Διάδρομοι επικοινωνίας	A-II	Ένας (1) σε κάθε κύριο διάδρομο που καλύπτει επιφάνεια μέχρι 15 τετρ.μέτρα
4.	Σταθμοί επιβίβασης σε σωσίβιες λέμβους		Δεν απαιτείται
5.	Διαμέρισμα Α/Τ	C-II	Ένας (1) κοντά στην έξοδο
6.	Δωμάτια - Χώροι υγιεινής Κοινόχρηστοι χώροι - Γραφεία - Ιματιοθήκες - Μεμονωμένες αποθήκες και αποθήκες τροφίμων - Ανοικτά καταστρώματα		Δεν απαιτείται
7.	Μαγειρεία	B-II ή C-II	Ένας (1) τουλάχιστον
8.	Αποθήκες Ναυκλήρου	B-II	Ένας (1) εξωτερικά του χώρου κοντά στην έξοδο
9.	Προσιτοί χώροι ταχυδρομείων - Απο-. σκευών - Χρηματοκιβωτίων - Αποθηκών	A-II	Ένας (1) για κάθε 150 μέτρα ή κλάσμα αυτού κοντά στις εξόδους εσωτερικά ή εξωτερικά των χώρων
10.	Ξυλουργείο και παρόμοιοι χώροι	A-II	Ένας (1) εξωτερικά των χώρων κοντά στην έξοδο
Ε ΜΗΧΑΝΟΣΤΑΣΙΑ ΛΕΒΗΤΟΣΤΑΣΙΑ Φ/Γ ΠΛΟΙΩΝ			
11.	Ανθρακολέβητες		Δεν απαιτούνται
12.	Πετρελαιολέβητες: Κύριοι ή βοηθητικοι ή μονάδες καυσίμου πετρελαίου	B-II	Απαιτούνται δύο (2) τουλάχιστον
		B-III	(α) Απαιτείται ένας (1) εφόσον οι καυστήρες που βρίσκονται μέσα στο χώρο αυτό είναι (5) και άνω (β) Εφόσον οι καυστήρες μέσα στο χώρο αυτό είναι λιγότεροι από (5) απαιτείται για κάθε καυστήρα ένας (1) πυροσβεστήρας τύπου B-II
		B-IV	(α) Ενας (1) για πλοία από 500 μέχρι 1.000 κοχ,εφόσον φέρουν μόνιμο σύστημα κατάσβεσης με ατμό και η εγκατάσταση αυτή τροφοδοτείται με ατμό από υδραυλωτό λέβητα (β) Ενας (1) για πλοία κατασκευασμένα πριν από την 26 Μαΐου 1965 άνω των1.000 κοχ που φέρουν μόνιμο σύστημα κατάσβεσης με ατμό
13.	Μηχανές εσωτερικής καύσης - Ατμοστρόβιλοι - Περίκλειστες ατμομηχανές	B-II	(α) Ένας (1) για κάθε 1.000 ίππους (BHP) ή κλάσμα αυτών. Δεν απαιτούνται περισσότεροι από έξι (6)ούτε μπορεί να είναι λιγότεροι από δύο (2) (β) Σε πλοία εσωτερικού μεταξύ 500 και 1.000 κοχ απαιτούνται τρείς (3) (γ) Σε πλοία κάτω των 500 κοχ απαιτούνται ένας (1)για κάθε 100 ίπους (BHP)ή κλάσμα αυτών. Δεν απαιτούνται περισσότεροι από έξη (6). (δ) Σε πλοία εσωτερικού κάτωτων 150 κοχ απαιτούνται: (ι) Δύο (2) για τα κάτω των 10 μέτρων μήκους (ιι)Τρείς (3) για τα άνω των 10 μέτρων μήκους
		B-III	(α) Απαιτείται ένας (1) (β) Σε πλοία κάτω των 500 κοχ μπορεί αυτός να αντικαταστήσει τους πέραν των δύο (2) τύπουB-II που απαιτούνται λόγω ιπποδύναμης (γ) Σε πλοία εσωτερικού μεταξύ 500 και 1.000 κοχ δεν απαιτούνταιι εφόσον η συνολική ιπποδύναμη των μηχανών δεν υπερβαί-νει τους 200 ίππους (BHP).
14.	Ηλεκτροκινητήρες πρόωσης ή ηλεκτρογεννήτριες ανοικτού τύπου	C-II	Ένας (1) για κάθε ηλεκτροκινητήρα ή ηλεκτρογεννήτρια
15.	Βοηθητικοί χώροι μηχανών εσωτερικής	B-II	Ένας (1) εξωτερικά του χώρου κοντά στην έξοδο

	καύσης ή ανεμοστροβίλων		
16.	Χώροι ηλεκτρογεννη-τριών ανάγκης	C-II	Ένας (1) εξωτερικά του χώρου κοντά στην έξοδο
17.	Βοηθητικοί χώροι ατμού		Δεν απαιτείται
18.	Βοηθητικοί χώροι δεξαμενών καυσίμου		Δεν απαιτείται
ΣΤ	ΧΩΡΟΙ ΦΟΡΤΙΟΥ Φ/Γ ΠΛΟΙΩΝ		
19.	Χώροι απρόσιτοι κατά τη διάρκεια του ταξιδίου περιλαμβανομένων και των δεξαμενών φορτίου		Δεν απαιτείται
20.	Χώροι προσιτοί κατά τη διάρκεια του ταξιδίου		Δεν απαιτείται

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Οπου στο Παράρτημα αυτό υπάρχουν γράμματα στη στήλη «ΕΙΔΟΣ ΠΥΡΟΣΒΕΣΤΗΡΩΝ» αυτά δείχνουν τον τύπο του πυροσβεστήρα ωςεξής:

«Α» Κατάλληλος για πυρκαϊές κοινών υλικών όπου η κατάσβεση και η ψύξη επιτυγχάνονται με ποσότητα νερού ή διαλύματος που περιέχει μεγάλη ποσότητα νερού στην εκατοστιαία σύνθεσή του.

«Β» Κατάλληλος για πυρκαϊές εύφλεκτων υγρών, λιπαντικών κλπ όπου είναι αναγκαία η επικάλυψη με στρώμα.

«C» Κατάλληλος για πυρκαϊές σε ηλεκτρικές εγκαταστάσεις,όπου είναι αναγκαία η χρησιμοποίηση μέσων κατάσβεσης που δεν είναι αγώγιμα.

2. (α) Όπου στο Παράρτημα αυτό υπάρχουν λατινικοί αριθμοί οι οποίοι συνοδεύουν τα ενδεικτικά του είδους των πυροσβεστήρων γράμματα αυτοί προσδιορίζουν τα μεγέθη των πυροσβεστήρων, τα οποία αρχίζουν από τον αριθμό «ΙΙ»για τα μικρότερα μέχρι τον αριθμό «ΙV» για τα μεγαλύτερα μεγέθη.

(β) Το μέγεθος «ΙΙ» αφορά σε φορητούς πυροσβεστήρες.Τα μεγέθη «ΙΙΙ» και «ΙV» αφορούν σε ημιφορητούς πυροσβεστήρες, οι οποίοι συνοδεύονται από κατάλληλο εύκαμπτο σωλήνα και ακροφύσιο ή άλλα πρακτικά μέσα,έτσι ώστε να καλύπτουν όλα τα τμήματα του χώρου για τον οποίο προορίζονται.

(γ) Στον παρακάτω πίνακα φαίνεται η σχέση και ισοδυναμίαμεταξύ του τύπου και μεγέθους των πυροσβεστήρων καιείδους και ποσότητας μέσου κατάσβεσης.

(δ) Σε πλοία κατηγορίας V ένας από τους απαιτούμενους πυροσβεστήρες για πυρκαϊά παρουσία ηλεκτρικού ρεύματος μπορεί να είναι πυροσβεστήρας ξηρής σκόνης τριών (3)χιλιογράμμων. Όπου σε πλοία κατηγορίας V απαιτούνται δύο φορητοί πυροσβεστήρες, αυτοί μπορεί να αντικατασταθούν από τρείς φορητούς πυροσβεστήρες ξηρής σκόνης χωρητικότητας τριών (3) χιλιογράμμων.

Χαρακτηριστικά πυροσβεστήρα		Είδος και ποσότητα περιεχομένου υλικού κατάσβεσης			
Τύπος	Μέγεθος	Νερό σε λίτρα	Αφρός σε λίτρα	Διοξείδιο του άνθρακα σε χιλιόγραμμα	Ξηρή σκόνη σε χιλιόγραμμα
A	II	10	10		
B	II		10	6	6
B	III		50	20	12
B	IV		150	60	25
C	II			6	6

Άρθρο Δεύτερο
Καταργούμενες διατάξεις

Από την έναρξη της ισχύος παραπάνω κανονισμού, καταργούνται:

(α) Το Π.Δ. 149/1976 (Α 58) «Περί εγκρίσεως και θέσεως σε εφαρμογή Κανονισμού Πυροσβεστικών Μέσων των Πλοίων».

(β) Το Π.Δ. 380/1977 (Α 116) «Περί τροποποιήσεως του εγκριθέντος δια του Π.Δ. 149/1976 Κανονισμού περί πυροσβεστικών μέσων των πλοίων».

(γ) Το Π.Δ. 96/1979 (Α 20) «Περί καθορισμού των μέτρων πυρασφαλείας δεξαμενοπλοίων και πλοίων συνδυασμένων μεταφορών».

(δ) Το άρθρο 2 του Π.Δ. 24/1988 (Α9) «Προσαρμογή της ισχύουσας νομοθεσίας προς τις Διεθνείς Συμβάσεις για τα Ελληνικά Εμπορικά πλοία».

Άρθρο Τρίτο

Η ισχύς του Κανονισμού που τίθεται σε εφαρμογή με το παρόν Προεδρικό Διάταγμα αρχίζει τρεις μήνες μετά τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Στον Υπουργό Εμπορικής Ναυτιλίας, αναθέτουμε τη δημοσίευση και εκτέλεση του παρόντος διατάγματος.

Αθήνα, 16 Οκτωβρίου 1996

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ

ΣΤΑΥΡΟΣ ΣΟΥΜΑΚΗΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ